

پیک یاری

خبرنامه شبکه یاری کودکان کار

شبکه یاری کودکان کار

شماره ۲۳ / تابستان ۱۳۹۴

Labor Children Assistance Network

نقاشی کودکان - ۲۹ شهریور - میدان صلح پارک شهر

"روز جهانی صلح مبارک باد"

شعار جهانی یونیسف به مناسبت روز جهانی صلح:

" همیاری برای صلح ، کرامت انسانی برای همه "

گروه تلاشگران یاری همدل (شبکه یاری کودکان کار)

پیک یاری

خبرنامه شبکه یاری کودکان کار

تابستان ۱۳۹۴

تلفن : ۰۲۱-۲۲۸۹۲۳۹۹

فکس : ۰۲۱-۴۳۸۵۷۱۹۶

نشانی موقت : تهران. پاسداران . خیابان ناطق نوری. کوچه یاقوت. پلاک ۸. مرکز خدمات اجتماعی منطقه ۳. طبقه دوم.

کد پستی: ۱۹۴۷۸۴۶۸۵۱

وب سایت : koodakekar.ir

ایمیل : info@koodakekar.ir

زیر نظر هیئت تحریریه

طراحی و صفحه آرایی : کیانا کیازر

چاپخانه : عاج

همکاران این شماره به ترتیب حروف الفبا:

انجمن پژوهش های آموزشی پویا- انجمن توانمند سازی زنان و کودکان مهرماه فردا - مرکز خدمات اجتماعی
شهرداری منطقه ۳- معاونت سلامت وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی - مؤسسه اقدام پژوهان جامعه بهتر
مؤسسه تلاشگران جامعه هدف-مؤسسه کنشگران فرزانه اجتماعی

فهرست

۵	سال ۹۴ ، سال حمایت از کودکان بازمانده از تحصیل
۶	تابستان، اوج حضور کودکان کار در خیابان
۸	تقویم مناسبت های جهانی در سه ماهه فصل تابستان
۹	بیانیه شبکه یاری به مناسبت روز جهانی صلح
۱۰	دستان کودکی ، نقشی برای صلح
۱۱	پیام "بان کی مون" دبیر کل سازمان ملل متحد به مناسبت روز جهانی صلح
۱۲	نشست خبری بررسی تأثیر صلح بر زندگی کودکان کار و مهاجر
۱۴	بیانیه شورای گسترش صلح برای کودکان
۱۵	تشکلهای فعال در حوزه کار کودک و کودکان بازمانده از تحصیل
۲۰	نامه شبکه یاری به مقام عالی وزارت آموزش و پرورش
۲۱	معرفی کتاب : کار با کودکان خیابانی
۲۲	کارگاه روش های جذب منابع مالی
۲۴	پیشگیری از تجاوز جنسی به کودکان
۳۰	صدای زندگی
۳۱	اینجا خانه مهر و ماه است ؛ هر لبخند این خانه از مهر شماست
۳۴	فرزند پروری – ایجاد محیط امن و سازنده برای کودکان
۳۶	پسر کوچولو
۳۸	نقش سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان در تحقق جوامع پایدار
۴۰	گزارشی از مدرسه امام رضا در همت آباد
۴۱	گزارش فعالیت های شبکه در سه ماهه دوم سال ۱۳۹۴

سال ۹۴، سال "حمایت از کودکان بازمانده از تحصیل"

گروه تلاشگران(شبکه یاری کودکان کار)، سال ۱۳۹۴ را سال بازگشت کودکان بازمانده از تحصیل به چرخه ی آموزش اعلام می دارد و از وزارت آموزش و پرورش، سایر نهادهای دولتی مرتبط، سازمان های عضو شبکه یاری، فعالان حقوق کودک و دوستداران کودک درخواست می کند با همکاری و مشارکت فعال خود، این کودکان را در دستیابی به حق آموزش و پرورش یاری رسانند.

به امید آن که هیچ کودکی در هیچ سرزمینی از تحصیل باز نماند زیرا که بازماندن از تحصیل، بازماندن از زندگی شایسته است.

هیأت مدیره شبکه یاری کودکان کار (گروه تلاشگران)

فروردین ۱۳۹۴

تابستان، اوج حضور کودکان کار در خیابان

فاطمه قاسم زاده - انجمن پژوهش های آموزشی پویا

خود و نزدیک خانه و خانواده شان، ساعات محدودی از روز را، کمتر به علت نیاز مالی و بیشتر به عنوان سرگرمی به کارهای کوچک می پرداختند و معمولاً به صورت گروهی این کار را انجام می دادند.

اما امروز، این کودکان کیلومترها دورتر از خانه و خانواده خود که معمولاً در مناطق محروم و فقیر هستند، به خیابان های بالای شهر می آیند و ساعتهای طولانی در محیط های نا امن خیابان های ناآشنا به کار می پردازند. چنین وضعیتی نشان دهنده ی تفاوت کار کودکان و کودکان کار است. به نظر نمی رسد همه ی این کودکان تازه وارد به خیابانها، مانند سایر کودکان همیشه در خیابان باشند زیرا با شروع فصل درس و مدرسه خوشبختانه خیابان را رها می کنند و به مدرسه می روند اما همین حضور چند ماهه در خیابانها، تجربه مناسبی برای آنها نیست و می تواند آنها را با بسیاری از خطرات و آسیب ها روبرو سازد.

راه های متعددی می توان برای حذف این حضور پر مخاطره ارائه داد از جمله ارتباط کارشناسانه و حمایتی با این کودکان و خانواده های آنان، تنظیم برنامه های مناسب برای گذراندن اوقات فراغت

سالهاست که به حضور کودکان کار در خیابان ها و اخیراً در متروها و اتوبوس ها عادت کرده ایم؛ عادتى که حساسیت ما را نسبت به این مسائل اساسی کاهش داده است. هرکس بر حسب میزان شناخت و آگاهی خود از وضعیت اسفبار این کودکان واکنش های متفاوتی نشان می دهد: ترحم، تحقیر، بی اعتنائی، تعجب و گاهی ارتباط و محبت. حالاتی که هیچکدام به حل مشکل کودکانی که سلامت و کودکی خود را در خیابان ها و در انبوه مردم بی توجه به آنها، گم کرده اند؛ کمک نمی کند.

اما تابستان وضع دیگری دارد. اوج حضور کودکان کار در خیابان هاست و گروه های جدیدی به خیل کودکان کار می پیوندند که از نظر وضع ظاهری و رفتار با بقیه همسالان و همکاران خود تفاوت دارند و این نشان می دهد که تازه کارند. با لباسی نسبتاً مناسب، کوله ای در پشت، لبخندی بر لب و صورتی که هنوز از سرما و گرمای فصل های بی رحم آسیب ندیده است. در میان این تازه واردان کودکان ۵-۶ ساله نیز دیده می شوند.

این کودکان از کجا و چرا به خیابانها آمده اند؟ در سالهای دور، برخی از کودکان، در تابستان، در محلات

خانواده های این کودکان از حضور فرزندانشان در محیط های ناامن و آسیب زای خیابان های شهر بی ترحم. به نظر میرسد این مسئولیت اجتماعی بیشتر بر عهده سازمان های غیردولتی کودکان کار است که هم دغدغه ی این کودکان و هم توانایی حمایت از آنان را دارند.

کودکان در تابستان های گرم و طولانی، استفاده رایگان از امکانات فرهنگی-تفریحی شهرداری های مناطق محروم، ارائه راهکارهایی برای پرداختن این کودکان در تابستان به فعالیت های سرگرم کننده و امن، فراهم کردن امکانات کارآفرینی برای والدین و افراد بزرگسال خانواده و مهمتر از همه آگاه کردن

ماده ۳۲ پیمان نامه حقوق کودک:

"کشورهای عضو حق کودک را برای برخورداری از حمایت در برابر بهره کشی اقتصادی و انجام هرگونه کاری که ممکن است خطرناک باشد یا خللی در تحصیل کودک وارد آورد، و یا به سلامتی کودک یا رشد جسمانی، ذهنی اخلاقی یا اجتماعی او آسیب رساند، به رسمیت می شناسند."

"هیچ چیز مانند رفتار یک جامعه با کودکان، شرافت آن جامعه را نشان نمی دهد."

ماندلا

تقویم مناسبت های جهانی در سه ماهه فصل تابستان

روز جهانی...	خورشیدی	میلادی
مبارزه با مواد مخدر و قاچاق	۵ تیر	۲۶ ژوئن
مبارزه با شکنجه	۷ تیر	۲۸ ژوئن
جمعیت	۲۰ تیر	۱۱ ژوئیه
خدمت	۲۷ تیر	۱۸ ژوئیه
شیر مادر	۱۰ مرداد	۱ اوت
دوستاناران کتاب	۱۸ مرداد	۹ اوت
جوانان	۲۱ مرداد	۱۲ اوت
حیوانات بی سرپناه	۲۴ مرداد	۱۵ اوت
کمک های انسان دوستانه	۲۸ مرداد	۱۹ اوت
خیریه-کرکس: پاک کننده طبیعت	۱۴ شهریور	۵ سپتامبر
سواد آموزی	۱۷ شهریور	۸ سپتامبر
دموکراسی	۲۴ شهریور	۱۵ سپتامبر
لایه ازن	۲۵ شهریور	۱۶ سپتامبر
پاکسازی محیط زیست	۲۹ شهریور	۲۰ سپتامبر
صلح	۳۰ شهریور	۲۱ سپتامبر
بدون ماشین	۳۱ شهریور	۲۲ سپتامبر

بیانیه شبکه یاری به مناسبت روز جهانی صلح

"از آن جا که جنگ در ذهن انسان ها آغاز می شود، صلح نیز باید از ذهن انسان ها سرچشمه گیرد." اساسنامه یونسکو

امسال روز جهانی صلح ۲۱ سپتامبر (۳۰ شهریور) در حالی فرا می رسد که جنگ و شدت خشونت در جهان بخصوص خاورمیانه بیداد می کند و خیل عظیم مهاجران و پناه جویان منطقه که به ناچارخانه و کاشانه خود را ترک و آوارگی را انتخاب و به سوی سرنوشتی نامعلوم می روند شدت گرفته است. هر روز تلویزیون و شبکه های مجازی اخبار وحشتناکی از درگیری ها را به تصویر می کشند. جنگ و مناقشات، خشونت علیه مردان، زنان و کودکان پناه جویی را تشدید کرده است، حمایت از پناه جویان خصوصاً کودکان و نوجوانان که آسیب پذیر ترند یک ضرورت جهانی است. با توجه به ضرورت همبستگی جهانی باید بدانیم مسائل و مشکلات افراد مهاجر مسئله همه ما و جامعه ماست و درک کنیم که زنان و مردانی که با کودکان و اندک کوله باری در دریا ها و دشت ها آوارگی و بی وطنی را به مانند در ورطه نیستی به جان خریده اند، جزئی از جامعه جهانی هستند و باید حمایت خود را حتی اگر اندک باشد اعلام کنیم، تا کشورهای پذیرنده آنان بدانند در دنیا قلب های زیادی برای این پناه جویان می تپد و به مهر و شفقت آنان ارج می نهیم.

دلایل این مهاجرت های گسترده، فقر، استبداد و درگیری های قومی، قبیله ای و مذهبی است که اثرات تخریبی فراوانی بر زندگی انسان ها دارد. کشور ما ایران نیز سال هاست بر اثر جنگ در کشورهای هم جوار پذیرای مهاجرین بسیاری از این کشورها به ویژه افغانستان است. ضروری است ما نیز در مورد نقاط ضعف و قوت رفتار خود با این کودکان مهاجر بیندیشیم و آن را مورد ارزیابی قرار دهیم تا راهنمای عمل ما برای آینده، نسبت به این کودکان باشد.

هرروز در محیط اطراف خود شاهد حضور کودکان مهاجر و خانواده هایی بوده ایم، که به علت محرومیت و فقر، در اتوبوس و مترو در حال دستفروشی هستند و یا میان زباله ها، بی بهره از محبت، شادی، بازی و بدون کودکی کردن، زندگی همراه با آوارگی و خشونت به صورت ناعادلانه به آنان تحمیل شده و در انبوه آسیب های جسمی و روانی، سلامت خود را از دست می دهند.

به این کودکان بیندیشیم که در پس این کوچ ناخواسته، در پشت دیوارها، حصار باغ ها و حاشیه شهرهای بزرگ ما با جسم ناتوان کوچکشان چگونه تمام روز کارمی کنند؟ در ظلمت شب ها، ترس ها و اضطراب آنان را چه کسانی کاهش می دهند؟ در بستر بیماری کدامین مهربان آنان را نوازشگر است؟ مرگ حتی یک کودک برای وجدان جهانی یک ضایعه ناگوار است، چنانچه دیدیم جهان در مرگ کودک مهاجر سوری لرزید. کودکان و نوجوانان آینده بشریت هستند و باید منافع آنان را محور اصلی تصمیم گیری های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود قرار دهند تا بتوان بشریت را از نابودی به دست خود نجات داد.

برای اینکه ارزش هایی مانند احترام به حقوق دیگران، همزیستی مسالمت آمیز، صلح، مدارا و دوستی به رفتار تبدیل شوند، آموزش باید از مدرسه آغاز گردد، مدرسه می تواند محلی باشد که غنچه های صلح و برد باری در آن بشکفتد، تا کودکان از همان ابتدای کودکی از رفتار خشونت آمیز اجتناب کنند. ضرورت دارد وزارت آموزش و پرورش برنامه های آموزشی جامعی برای معلمان و والدین به منظور انتقال فرهنگ صلح به کودکان، فراهم نماید. آموختن این ارزش ها به کودکان و نوجوانان سبب رسیدن آنان به درک مشترکی از مفاهیم زندگی انسانی می شود که همراه با صلح و دوستی است. احترام و کمک به هم نوع و همزیستی مسالمت آمیز بین دیگر فرهنگ ها یک ارزش و ضرورت جهانی است که باید از کودکی آموخته شود.

زمان آن فرا رسیده که همه مردم دنیا با هم علیه جنگ و خشونت و پیامدهای ناگوار آن متحد شوند و یک صدا سرود صلح سردهند.

دستان کودکی، نقشی برای صلح

شهین حسینی - شبکه یاری کودکان کار

بعد از اتمام نقاشی با هماهنگی مسئولان موزه، امکان بازدید از موزه برای کودکان فراهم و فیلم کوتاهی نیز با مفهوم صلح برایشان نمایش داده شد. در پایان آقای سعدی از مسئولان موزه با مشارکت خود کودکان به تفسیر و توضیح محتوای فیلم کوتاه که دوستی و مدارا بود پرداخت. این برنامه با گرفتن عکس یادگاری با مسئولان دلسوز و همدل موزه در ساعت یک ظهر پایان گرفت.

دستان کودکی نقشی برای صلح عنوان برنامه ای بود که به مناسبت روز جهانی صلح (۲۱ سپتامبر)، در روز دوشنبه ۲۹ شهریور در میدان صلح پارک شهر با مشارکت موزه صلح و شبکه یاری کودکان کار برگزار شد.

کودکان کار با نقاشی های زیبای خود پیام صلح و دوستی را رنگانگ و زیبا بر پارچه ای نقش زدند تا بیاد آورند که دنیای کودکی، نابرابری و تبعیض، جنگ و آوارگی را نمی شناسد و هر چه هست رنگ و شادی و بازی است.

انجمن هایی که در این برنامه مشارکت داشتند عبارتند از: انجمن حمایت از حقوق کودک (خانه کودک ناصر خسرو)، مؤسسه ارتقای کیفیت زندگی ایرانیان (ایلینا)، مؤسسه توانمند سازی زنان و کودکان مهر و ماه، مؤسسه شکوفایی استعداد های کودکان و خانه کودک مهر.

پیام "بان کی مون" دبیر کل سازمان ملل متحد به مناسبت روز جهانی صلح

امسال روز جهانی صلح با بحبوحه خشونت مرگبار و درگیری های بی ثبات کننده در سراسر جهان مصادف است. به جای تسلیم در برابر ناامیدی مسئولیتی مشترک بر عهده داریم مبنی بر درخواست خاتمه وحشی گری و گریز از مجازات که متداول شده است اینجانب همه جناح های درگیر را فرا می خوانم تا سلاح های خود را زمین گذاشته و آتش بس جهانی را رعایت کنند. به آنان می گویم کشتار و تخریب را متوقف و فضایی برای صلح پایدار فراهم کنید. اگرچه ممکن است این رویا دور از واقعیت به نظر برسد اما رویای صلح در زندگی مردم در همه جا تداوم دارد برای تحقق این رویا هیچ گروهی مصمم تر از جوانان امروز نیستند. آنان بخشی از پر جمعیت ترین نسل جوانان تاریخ بوده که آگاه تر و بیش از هر زمان با هم در ارتباط هستند. اینجانب همه دولت ها را ترغیب می نمایم به کم نظور تحقق کمک های بالقوه وسیع جوانان صلح ساز جهان سرمایه گذاری بیشتری انجام دهند.

باید همه شرکایی که ارمان صلح را به اشتراک میگذارند به شکلی هم زمان بسیج کنیم سازمان های غیردولتی گروه های اعتقادی و شرکت ها همه در پرورش پیشرفت اجتماعی حفاظت از محیط زیست و ایجاد جهانی منصفانه تر و صلح امیز تر نقش دارند ارزش این همکاری موضوع این روز است "همکاری برای صلح - کرامت برای همه" ما در زمانی مخاطره امیز زندگی می کنیم - اما این دوران عصر وعده بزرگ نیز هست طی چند روز اتی رهبران سراسر جهان در سازمان ملل متحد گرد هم خواهند آمد تا دستور کار ۲۰۳۰ که برنامه ۱۵ ساله ما برای دسترسی به توسعه پایدار است را مورد پذیرش قرار دهند این برای نوید یک زندگی شرافتمندانه برای همه ضروری است. در جایی که فقر به تاریخ می پیوندد و صلح در اولویت قرار می گیرد.

اجازه دهید در این روز جهانی در عین اینکه ما ۷۰ سالگی سازمان ملل متحد را جشن می گیریم؛ فرصت را برای دستیابی به هدف بنیادین این سازمان غنیمت شماریم نسل های آتی را بلای جنگ نجات دهیم.

نشست خبری بررسی تأثیر صلح بر زندگی کودکان کار و مهاجر

شهین حسینی- شبکه یاری کودکان کار

آقای محمد لطفی حقوقدان، صلح را امری پیچیده دانست که به راحتی نمی توان به آن دست یافت چرا که جنگ طلبان با ابزار های پیچیده به مقابله با صلح و امنیت می پردازند وی همچنین نقش قدرت های بزرگ را در ایجاد جنگ و خونریزی یاد آور شد که با ایجاد درگیری در نقاطی خارج از مرزهای خود برای کسب سود از فروش اسلحه و غارت ثروت های طبیعی کشورهای در حال توسعه و کم درآمد می پردازند و بر ضرورت آگاهی و هوشیاری در مقابل جنگ افروزان و جنگ طلبان تأکید کرد.

آقای عبدالرحیم رحیمی معلم کودکان مهاجر که خود نیز مهاجرت و سختی های آن را با تمام وجود احساس کرده جنگ و ناامنی و درگیری های حزبی و قومیتی در کشور دوست و همسایه ما افغانستان را از مهم ترین دلایل مهاجرت این مردم به ایران دانست زیرا زندگی در صلح و امنیت حق مسلم هر انسانی است، البته این سختی کماکان برای این مردم به ویژه کودکان برای پذیرفته شدن در مدارس ایران وجود داشت و هزینه ای که به عنوان شهریه باید می پرداختند در بیشتر مواقع موجب ترک تحصیل این کودکان می شد و مشکلات برای کسانی که اجازه اقامت و مدرک هویتی

نشست خبری بررسی تأثیر صلح بر زندگی کودکان کار و مهاجر، ۳۱ شهریور، ۱۰ الی ۱۳ در مرکز خدمات اجتماعی منطقه سه شهرداری با شرکت جمعی از فعالان و کارشناسان سازمان های غیر دولتی فعال در حوزه کودکان کار، علاقه مندان به مسائل کودکان و خبرنگاران جرائد برگزار شد.

خانم دکتر قاسم زاده روان شناس، اولین سخنران این نشست از ابعاد روان شناسی به موضوع پرداخت و به اهمیت صلح با خود و درون انسان اشاره کرد که اصلی اساسی در تنظیم روابط انسان ها با یکدیگر است؛ باید خود را دوست بداریم تا بتوانیم دیگران را نیز دوست داشته باشیم. آموزش صلح ترجیحاً باید از دوران کودکی آغاز گردد و با توجه به آموختنی بودن صلح نقش آموزش و پرورش و صدا و سیما در آموزش مفاهیم و مصادیق صلح جویانه انکار ناپذیر است.

همچنین به سازمان های غیردولتی توصیه کرد به تلاش های خود در زمینه شناسایی کتاب های نوشته شده در این زمینه و معرفی آنها در سطح جامعه بیفزایند.

در پایان صحبت های استادان و کارشناسان دعوت شده به نشست، حاضرین در جلسه به طرح سؤالات و نظرات خود پرداختند.

نداشتند، بیشتر بود که البته با اقدامات اخیر و ثبت نام از کودکان بدون مدرک اوضاع بهتر شده اما کماکان مشکلاتی وجود دارد.

آقای محمد رضا یوسفی نویسنده، به ریشه های جنگ طلبی و جنگ افروزی در نهاد انسان اشاره کرد که همیشه در تضاد با صلح جویی و صلح طلبی در جوامع انسانی وجود داشته همان طور که اهریمن مظهر بدی و جنگ و نا امنی ست اهورا مزدا مظهر نیکی و دوستی و صلح است. فردوسی شاعر بزرگ ایران زمین در شاهنامه درباره این عناصر به زیبایی داستان سرایی کرده است. می توان از متون کهن برای آموزش صلح به مردم و کودکان یک جامعه استفاده کرد البته به همان اندازه با داستان ها و سمبل های نو و مدرن این مهم میسر می شود.

ماده ۸ پیمان نامه حقوق کودک:

" دولت های عضو متعهد می شوند حق کودک برای حفظ هویت خود، از جمله تابعیت، نام و روابط خانوادگی را مطابق قانون و بدون مداخله غیر قانونی محترم بشمارند. "

بیانیه شورای گسترش صلح برای کودکان به مناسبت روز جهانی صلح

- از آنجا که جنگ در ذهن انسان ریشه می گیرد صلح نیز از ذهن انسان سرچشمه می گیرد. ما می دانیم که صلح فقط به معنای نبود جنگ نیست بلکه داشتن جامعه ای با تفکر و بینش دگرپذیری، عدالت و آزادی خواهی، تفاهم، شکیبایی و هم زیستی بدون خشونت و سرشار از شادی است.
 - از آنجا که مفاهیم فوق جز با آموزش نمی تواند تبدیل به رفتارهای روزانه زندگی ما شود و بستر ساز صلح و آرامش برای کودکانمان باشد.
 - از آنجا که کودکان آسیب پذیرترین اقشار جامعه هستند و باید مورد حمایت ویژه قرار بگیرند و متأسفانه امروز شاهد از بین رفتن کودکان در جنگ ها، سوانح و حوادث گوناگون هستیم.
 - از آنجا که دواتمردان، والدین، مربیان و معلمان در پرورش و آموزش کودکان نقش و مسنولیت بزرگی به عهده دارند.
- ما شرکت کنندگان در گرامیداشت روز جهانی صلح سی ام شهریور ماه ۱۳۹۴ مطابق بیست و یکم سپتامبر ۲۰۱۵ برای آموزش و گسترش فرهنگ صلح در جامعه خواستاریم :
۱. مسئولان نظام آموزش و پرورش کشور برگزاری کارگاه های آموزش فرهنگ صلح برای معلمان، مربیان، کارکنان آموزشی و دانش آموزان را در برنامه ریزی درسی مدارس قرار دهند.
 ۲. شهرداری های مناطق مختلف با نصب پوسترها و بیلبردها در معابر توجه افکار عمومی را به رفتارهای صلح آمیز جلب کنند و در فعالیت های سرای محله ها آموزش فرهنگ صلح را بگنجانند.
 ۳. سازمان ترافیک شهری با آموزش کادرهای راهبری خود برای ترویج فرهنگ صلح در جامعه تلاش کند .
 ۴. رسانه ها اعم از تلویزیون، رادیو و مطبوعات برای روشن شدن ذهن جامعه با پخش برنامه های ویژه و یا اختصاص یک ستون ثابت در نشریات و روزنامه ها همه در اشاعه فرهنگ صلح به طور فعال و مستمر بکوشند.
 ۵. سازمان های فعال در زمینه محیط زیست نظیر سازمان حفاظت از محیط زیست، سازمان مراتع، آبخیز داری و جنگلها، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور و دیگر ارگانها با آموزش کارمندان خود و مردم تلاش خود را برای بالا بردن آگاهی جامعه در جهت حفظ و نگهداری از محیط زیست بیشتر کنند.
 ۶. هنرمندان در عرصه های مختلف هنری به دلیل تأثیر گذاری هنرشان در آگاه سازی افراد جامعه برای اشاعه فرهنگ صلح هرچه بیشتر مشارکت کنند.
 ۷. پدران و مادران همراه با فرزندانشان برای پرهیز از فرهنگ مصرف گرایی در همه جنبه های آن، الگوهای مصرف جدید را بیاموزند و بکار گیرند.
 ۸. دانشگاه ها برای ترویج فرهنگ صلح و تغییر نگرش دانشجویان و جامعه اقدام به برگزاری سمینارها، همایش ها و میزگردها در موضوع های گوناگون کنند.
 ۹. سازمان های مردمی هر چه بیشتر و وسیع تر درباره ریشه های تفکر صلح طلبانه و ضد خشونت به فعالیت های متنوع و گسترده تر بپردازند.
 ۱۰. برای پاسداشت و توجه به آسیب دیدگان از جنگ که سفیران صلح هستند به هر شکلی که میتوانیم بکوشیم.
 ۱۱. همه ما متعهد می شویم در اجرای مواد این بیانیه مشارکت کنیم و در هر جا که هستیم در خدمت روشننگری ذهن جامعه برای گسترش فرهنگ صلح باشیم.

تشکلهای فعال در حوزه کار کودک و کودکان بازمانده از تحصیل

قاسم حسنی - مؤسسه اقدام پژوهان جامعه بهتر

یا مانعی ایجاد می نماید و یا اینکه پایبندی به آن از کدام جنبه ها می تواند برای دستگاه های اداری ما فشاری مضاعف را موجب گردد؟ شاید هم این عدم اعلام عمومی به دلیل عدم درک اهمیت این دستور از سوی دریافت کنندگان آن بوده است.

در گمانه زنی ها، برخی علت عدم اعلام عمومی این خبر را مرتبط با جنبه های امنیتی و انتظامی آن ارزیابی می کردند؛ درحالیکه که می دانیم چنین نیست، چرا که مسئولین این حوزه ها بخوبی می دانند که کمترین دست آورد اجرای چنین تصمیمی، تطبیق فرهنگی، جامعه پذیری و احساس مسئولیت هرچه بیشتر از سوی کسانی است، که پیش از این به دلایل روشن می توانسته اند هیچگونه حس تعلق خاطری نسبت به کشور ما نداشته باشند و اکنون اجرای دقیق چنین تصمیمی می تواند ضمن فراهم نمودن امکان مدیریت جمعیت یاد شده و شناسائی مشکلات و کاستی های زندگی فردی و اجتماعی آنان، فرصت تبادل و تلفیق فرهنگی برنامه محور و ایجاد حس تعلق خاطر در میان آنان، از طریق جایگاه بخشی، توانمند سازی و افزایش مهارت های فردی و اجتماعی را برای دستگاه های ذکر شده ایجاد نماید و در عین حال می تواند زمینه های

در روزهای پایانی اردیبهشت ماه امسال بود که برخی از رسانه ها، نامه ی رهبری در خصوص ضرورت برخورداری تمامی کودکان افغانستانی از حق آموزش (اعم از آنهایی که دارای کارت اقامت هستند و یا آنانی که فاقد هرگونه کارت می باشند) را، در عرصه ی عمومی مطرح کردند. نامه ی ذکر شده، حاوی تصمیم مهمی بود که در صورت اجرای دقیق می تواند به عنوان یکی از مؤثرترین تصمیمات برای ایجاد یکدلی، تفاهم و تحکیم همبستگی میان مردم ما و مردم نجیب، رنجدیده و زحمتکش کشور افغانستان، در سالهای پیش رو ایفای نقش نماید.

از قرار معلوم صدور این نامه مربوط به قریب یکسال قبل بوده و اینکه طی این مدت چه کسی یا کسانی چنین تصمیم راه گشایی را در پرده ی سکوت پنهان داشته و آن را در معرض اطلاع همگان قرار نداده اند، خود سؤال مهمی است و معلوم نیست برخورداری گروه عظیمی از کودکان رنجدیده ی کشور همسایه (افغانستان) که تقریباً تمامی آنها و یا خانواده هایشان طعم تلخ مهاجرت، آوارگی، بی هویتی، استثمار و بهره کشی را به سویدای جان چشیده اند؛ برای چه کسانی مشکل

پیشگیری اجتماعی و کاهش آسیب های ناشی از فقر، مهاجرت و مشکلات زندگی در کشوری بیگانه را در مورد آنان فراهم نماید و قطعاً این دستوری است که می تواند در فرآیند اجرا، اثرات بسیار مثبتی در تأمین امنیت و نظم در جامعه بنماید. بعد دیگری که به آن اشاره می شود، مسئله ی بار مالی و نیروی انسانی مورد احتیاج اجرای این طرح برای نظام آموزش رسمی کشور است که باید اذعان داشت، این نکته ای درست و بسیار با اهمیت است چرا که ما در کشوری زندگی می کنیم که سهم بودجه ی آموزش و پرورش از کل بودجه ی مصوب کشور به میزانی نیست که بتواند بطور کامل پاسخگوی نیازهای وزارتخانه ی وسیعی مانند آموزش و پرورش باشد. در نتیجه می بینیم که بسیاری از مدارس کشور بویژه در مناطق محروم و دور افتاده از نبود حداقل امکانات رنج می برند و از طرفی معلمان شریف و پر تلاش سیستم آموزش رسمی نیز به دلیل نا کافی بودن حقوق دریافتی با مشکلات عدیده ای دست و پنجه نرم می کنند و آنگونه که خود می خواهند قادر به ایفای نقشی پر نشاط در حوزه ی مسئولیتی خود نیستند. رویکرد مورد نظر به جای چاره اندیشی بنیادین در بودجه نویسی آموزش کشور (چه از نظر سهم دریافتی و چه از نظر نحوه ی تخصیص)، برای تأمین منابع مالی مورد نیاز برنامه های آموزشی با مطرح نمودن طرح خودگردانی مدارس، طی سه دهه ی گذشته، تدریجاً نظام آموزشی کشور را از مأموریت اصلی خود باز داشته و مسئولین اجرائی

سیستم آموزشی را وادار نموده به جای اینکه تمام سعی شان معطوف به پویایی، نوآوری و نشاط و خلاقیت فضای آموزشی باشد، به چگونگی تأمین هزینه های آب، برق، گاز، شیشه های شکسته و یا تعمیر دیوار ترک خورده ی مجموعه ی تحت مدیریت خود بیاورند و در عرصه ی سیاست گذاری توسعه ی آموزشی نیز مانند دیگر اجزاء جامعه به سرعت روش خصوصی سازی را در پیش گرفته و به جای اندیشیدن درباره راهکارهایی که بتواند هرچه بیشتر آموزش با کیفیت و رایگان را در اقصی نقاط کشور در دسترس همگان قرار دهد، با صدور مجوز و شکل دهی مدارس غیر انتفاعی رایج، مفاهیم طبقاتی، مانند "فرزندان برتر"، "فرزندان پویاتر"، "استعدادهای درخشان" و غیره را گسترش داده و موجب سوق دهی امکانات مالی توانگران جامعه در سبقتی برتری جویانه (و نه لزوماً پرورش استعدادها) به سوی این مدارس گردیده و کودکان و نوجوانان این طبقات را مبدل به ماشین های تست زنی نموده و کسانی هم که به دلیل تنگ دستی موفق به ثبت نام در این مدارس نشده اند، اغلب از غافله ی پیشرفت جا مانده و به مرور تبدیل به نیروی کار ارزان قیمت آنانی شده اند که به عنوان فرزند برتر یا استعداد درخشان توانسته اند پول بیشتری پرداخت نمایند، تست بیشتری بزنند، بیشتر به دانشگاه دست یابند و در نهایت جایگاه های شغلی و درآمدی بهتری را تصرف نمایند. در کلامی کوتاه این یعنی فرآیند بازتولید فقر و بی عدالتی و گسترش دو قطبی شدن

جامعه از طریق نظام آموزش رسمی کشور که ریزش تحصیلی چند ده هزار نفری سالیانه ی کودکان از این سیستم و پیوستن آنان به بازار کار و شکل دهی فرآیند رو به رشد کودکان کار طی این سالیان بخشی از ارمان این خصوصی سازی و برتر پروری است. امروز هم اگرچه بار مالی ناشی از ثبت نام کودکان افغانستانی برای آموزش و پرورش کشورمان امری بدیهی و انکار دریافت هر گونه هزینه از آنان موجب می گردد گروه های زیادی از آنان از آموزش محروم بمانند. چرا که بطور معمول خانواده های آنان دارای چندین کودک می باشد و گاهی ثبت نام همه ی آنان از توان خانواده خارج است. ضمن اینکه متأسفانه در بسیاری موارد خانواده های این کودکان طعم درآمد کودکان خود را (کودکانی که کار می کنند) چشیده اند و بعید نیست که این وابستگی به درآمد آنان علیرغم میل باطنیشان در بسیاری موارد موجب مخالفت آنان با مدرسه رفتن این کودکان به بهانه هزینه بر بودن آموزش گردد. به همین دلیل ضرورت دارد مسئولین امر برای تأمین هزینه های غیر قابل انکار این طرح به منابعی به جز خانواده های گروه هدف بیاندیشند و در این راستا پیشنهاد می گردد، اطلاع رسانی عمومی در مورد این مهم و روشن سازی ابعاد اهمیت مسئله برای همگان و نیز بیان مشکلات پیش روی آن می تواند موجب جذب منابع قابل توجهی از طریق کمک های مردمی گردد و بدیهی ست برای چگونگی نظارت بر هزینه کرد منابع این صندوق نیز می توان از افراد و تشکل های

مستقل و مورد اعتماد مردم بهره گرفت و به عنوان منبعی دیگر می توان به کمکهای انساندوستانه ی نهادهای بین المللی فعال در حوزه ی کودکان و پناهندگان و تشکلهای غیر دولتی فعال در این حوزه در کشورهای مختلف اشاره نمود.

برای اینکه به بحث اصلی بازگردیم مجدداً اذعان می دارد که از منظر هزینه ها، اجرای کامل طرح برخورداری کودکان افغانستانی از فرصت آموزش، قطعاً بدون مشکلات، ناشدنی است ولی باید به خاطر داشته باشیم و بار مالی برای مجریان محترم دستگاه آموزش و پرورش کشور نخواهد بود. اما چنانچه به ارزشهای انسانی، اجتماعی و سیاسی کوتاه و بلند مدت نهفته در فواید این برنامه توجه داشته باشیم، آنگاه به وضوح در خواهیم یافت که جا دارد تمامی استعدادهای و توان دولتی و غیر دولتی خود و حتی ظرفیت های بالفعل و بالقوه ی بین المللی در این خصوص را بکار گیریم و بکوشیم این طرح به صورت حداکثری اجراء گردد، تا آنجا که مطمئن گردیم هیچ کودکی از گستره ی چتر حمایتی این طرح خارج نمانده است. اگرچه اهمیت اجراء کامل چنین برنامه هائی بر هیچ یک از دغدغه مندان مسائل انسانی پوشیده نیست ولی اشاره ای کوتاه بر ابعاد و ارزشهای نهفته در اجرای آن ما را در پیگیری هر چه دقیق تر آن مصمم تر سازد.

بعد انسانی مسئله: وظیفه ی انسانی و پایبندی به اصول تلاش و همبستگی جهانی برای دستیابی به

دنیایی بهتر و پایبندی به اصل رعایت حقوق تمامی کودکان از هر جنس، رنگ، نژاد، زبان، مذهب و ملیت هرگز به ما اجازه نمی دهد کودکی را به تاوان جرمی که خود در آن نقشی نداشته (منظور مهاجرت غیر قانونی والدین کودکان فاقد کارت اقامت است)، از بدیهی ترین حقوق خود از جمله حق آموزش محروم نمائیم.

وظیفه ی دینی: مسئولین کشور ما همواره به این مهم اشاره دارند که ارزش های فرهنگی و آموزه های دینی ما بر ضرورت احترام به شأن انسان ها به ویژه کودکان تأکید می ورزد. بر این اساس ما نمی توانیم از آرزوی دستیابی به جهانی بهتر برای همه و دفاع از حقوق مظلومین جهان و ضرورت اتحاد و همبستگی میان ملل مسلمان به ویژه مردم رنج دیده و زحمتکش این ملتها که همواره زندگی و دارو ندارشان آماج حمله ی زیاده خواهان در قالب توطئه ها و جنگ های نیابتی و غیره بوده است سخن بگوییم ولی کودکان محروم کشور مسلمان دیگری (که بطور معمول از طبقات زحمتکش و محروم می باشند) را صرفاً به جرم اینکه والدینشان مهاجرت غیر قانونی داشته و یا ازدواج شرعی والدینشان بدیل نداشتن مدارک سجلی یا اقامتی ثبت قانونی نگردیده است، از حق حیاتی آموزش و دیگر حقوق مسلم ایشان محروم سازیم.

پایبندی به قوانین و مقررات داخلی و بین المللی: قانون اساسی کشورمان دولت را مکلف نموده، امکان برخورداری از آموزش رایگان، حداقل تا پایان دوران

متوسطه، را برای همگان فراهم نماید. و نیز ماده ۲۲ پیمان نامه جهانی حقوق کودک (که کشور ما نیز آن را پذیرفته است)، دولتهای عضو را مکلف می نماید اقدام ضروری جهت برخورداری از تمام حقوق و اقدامات بشر دوستانه ی در نظر گرفته شده در این پیمان نامه را برای تمام کودکان پناهنده و یا پناهجو فراهم نماید. بنابراین پایبندی به قانون نیز به ما اجازه نمی دهد گروهی از کودکان که دوران طلایی کودکی آنان به سرعت در حال گذر است را به هیچ دلیلی از حقوق مسلم ایشان محروم سازیم.

پیشگیری از آسیب های اجتماعی: محرومیت، فقر، عدم برخورداری از آموزش و بی توجهی به شأن و کرامت انسان ها اصلی ترین عوامل شکل گیری آسیب های اجتماع هستند. نگاه به اهمیت مسئله ی آموزش همگانی و برخورداری همه ی کودکان از تمامی حقوق در نظر گرفته شده برای آنان از منظر آسیب های اجتماعی نیز خود دلیل محکم دیگریست، که ما حتی از منظر حفظ منافع و مصالح جمعی جامعه نیز به صلاحمان است که به ضرورت امر آموزش برای کودکان مهاجر مبادرت ورزیم.

حفظ منافع و مصالح بلند مدت ملی: حضور چندین ساله ی میلیون ها کودک افغانستانی در ایران فرصت مناسبی بود برای اینکه آنان در ایران آموزش ببینند و با زبان، فرهنگ، تاریخ، ادبیات و معارف ما هرچه بیشتر آشنا شده و پس از بازگشت به کشورشان همواره با خاطره ای شیرین از ما یاد کنند؛ امری است

که چنانچه در گذشته با دوراندیشی و وسیع نگری انجام میشد) لازم به ذکر است هم اکنون نیز بسیاری از دانش آموختگان افغانستانی دوره ی تحصیلات خود را در ایران سپری نموده اند ولی این امر محدود به آن دسته ای بوده که دارای کارت اقامت بوده و یا به لحاظ موقعیت خانوادگی نسبت به اهمیت امر آموزش فرزندان، وقوف و دسترسی لازم را داشته اند) و یا در آینده صورت پذیرد، می تواند اثری شگرف بر تعاملات و تحکیم روابط فرهنگی، سیاسی و اقتصادی بلند مدت میان دو کشور داشته باشد.

مبارزه با تروریسم و استقرار صلح پایدار در منطقه: آموزش، توانمند سازی اقتصادی و افزایش آگاهی های سیاسی، علمی، فرهنگی و غیره یکی از راهکارهای اساسی تقویت بنیه ی فکری و معیشتی ساکنین کشورهای پیرامونی، به منظور پیشگیری از پیوستن آنان به تروریسم است و این روش نه تنها به میزان قابل توجهی، از طریق افزایش آگاهی ها، با سوء استفاده از اعتقادات دینی و ارزشی ساکنین منطقه جلوگیری می نماید بلکه به عنوان روشی نو در اثبات یگانگی و احساس مسئولیت متقابل میان کشورهای همجوار، می تواند تبدیل به الگویی برای ایجاد زمینه های استقرار صلح پایدار در منطقه گردد. بر این اساس و با توجه به ضرورت هایی که به صورت گذرا اشاره گردید، ضرورت دارد فعالین حوزه ی پناهندگان ، فعالین حقوق کودک و به ویژه

فعالین تشکل های عرصه ی مبارزه با کار کودک و یا دیگر دغدغه مندان مسئله ی عدالت آموزشی درکشور، در کنار سایر معلمین و مسئولین دغدغه مند در دستگاههای دولتی ذیربط ، بکوشند حداکثر تلاش خود را برای ورود کودکان بیشتری به سیستم آموزش رسمی کشور بنمایند و در این مقطع از مسئولین محترم وزارت کشور به ویژه اداره کل امور اتباع بیگانه، انتظار می رود با توجه به فرصت ارزشمند ایجاد شده حداکثر مساعی خود را به کار بسته و این کودکان رنج دیده را برای برخورداری از بدیهی ترین حقشان یاری رسانند.

بنابراین تلاش آتی نمایندگان تشکل ها، رسانه های جمعی و دغدغه مندان دستگاه های دولتی ذیربط به منظور تحقق امر آموزش همه ی کودکان افغانستانی حاضر در ایران، می تواند نقشی سرنوشت ساز و فراموش نشدنی بر زندگی کودکان پناهنده، و کودکان بازمانده از تحصیل ایرانی که در عین حال جمعیتی عظیم از کودکان کار کشور را تشکیل می دهند ایفاء نموده و در عین حال شکل گیری ظرفیت هایی جدید، برای پرداختن به مشکلات دیگر کودکان در شرایط دشوار کشور موجب گردد.

نامه شبکه یاری به مقام عالی وزارت آموزش و پرورش

در رابطه با فرمان رهبری

شماره: ۹۲/۱۹۷
تاریخ: ۹۴/۴/۲۹
پیوست: نامور

به نام خدا

حضور محترم مقام عالی وزارت آموزش و پرورش

جناب آقای دکتر علی اصغر فانی

با سلام و احترام

همانگونه که مستحضرید مقام معظم رهبری در تصمیمی بزرگ و تاریخی در ارتباط با آموزش کودکان افغانستانی پناهنده و پناهجو، در خرداد ماه سال جاری دستور دادند "هیچ کودک افغانستانی، حتی مهاجری که به صورت غیر قانونی و بدون مدرک در ایران حضور دارند نباید از تحصیل باز بمانند و همه ی آنها باید در مدارس ایرانی ثبت نام شوند." اما گزارشهای ارسالی از مناطق مختلف آموزش و پرورش به شبکه یاری کودکان کار نشان می دهد که هنوز امکانات اجرای این دستور فراهم نشده است.

بدیهی است تحقق چنین پیام مهمی نیاز به برنامه ریزی جامع با مشارکت سایر نهادهای مرتبط دارد اما انتظار ما از جنابعالی به عنوان بالاترین مقام مسئول ترین نهاد آموزش و پرورش کشور این است که اینک که زمان ثبت نام دانش آموزان فرا رسیده است دستور فرمایید در اجرای دستور صریح و روشن پیام مقام معظم رهبری اقدامات لازم برای پذیرش این کودکان انجام شود تا در سال تحصیلی جاری از حق رفتن به مدرسه محروم نگردند.

سازمانهای غیردولتی شبکه یاری کودکان کار با توجه به اهداف و وظایفشان، آمادگی خود را برای همکاری در این زمینه اعلام می دارند؛ با این امید که در کشور ما هیچ کودکی از حق آموزش محروم نشود.

با سپاس
فاطمه قاسم زاده
رئیس هیئت مدیره گروه تلاشگران یاری همدل
(شبکه یاری کودکان کار)

گروه تلاشگران یاری همدل

رونوشت: جناب آقای محمد دیمه ور معاون محترم آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش شماره: ۲۱۸۲۰

جناب آقای مظفر الوندی دبیر محترم مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک

جناب آقای دکتر روزبه کردونی مدیر کل محترم دفتر آسیب های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

آدرس موقت: خیابان ناطق نوری، کوچه یاقوت، پلاک ۸، مرکز خدمات اجتماعی شهرداری منطقه ۳

تلفن: ۲۲۸۹۳۱۴۱

فکس: ۲۲۸۹۳۳۹۹

کد پستی: ۱۹۴۷۸۴۶۸۵۳

Website: www.koodakekar.ir

Email: info@koodakekar.ir

" کار با کودکان خیابانی "

معرفی کتاب

شناسنامه کتاب

عنوان: " کار با کودکان خیابانی "

نویسندگان: کارشناسان سازمان بهداشت جهانی

ترجمه: دکتر محمد زاهدی اصل و گروه مترجمان
(۷ نفر)

نشر: دانژه

سال: ۱۳۸۸

تعداد صفحات: ۳۷۷ صفحه

این کتاب شامل یک مقدمه و ده فصل به شرح زیر است:

فصل اول: نیم رخ فردی، روانی و اجتماعی کودکان خیابانی

فصل دوم: مسئولیت های یک آموزشگر خیابانی

فصل سوم: شناخت سوء مصرف مواد مخدر میان کودکان خیابانی

فصل چهارم: شناخت بهداشت باروری و سلامت

جنسی کودکان خیابانی

فصل ششم: پاسخ به نیازها و مشکلات کودکان خیابانی

فصل هفتم: آموزش کودکان خیابانی

فصل هشتم: نیازهای مراقبت بهداشتی ویژه برای کودکان خیابانی

فصل نهم: جلب مشارکت اجتماع

فصل دهم: تدوین پروژه اجرایی برای کودکان خیابانی

محتوای کتاب برای کودکان خیابانی است؛ ولی برای کودکان کار در خیابان هم کاربرد دارد. تمام مطالب ده فصل را می توان با تغییرات کمی در مورد کودکان کار در خیابان هم مورد استفاده قرار داد.

ویژگی کتاب، آموزشی بودن آن است. هر فصل شامل چند درس است. در هر درس، مطلب مرتبط با آن تعریف شده و فعالیت آموزشی نیز برای آن آورده شده است؛ به این ترتیب با مطالعه بخش نظری و انجام بخش عملی در هر فصل اطلاعات جامعی به دست می آید که می توان آنها را در سازمان های غیر دولتی کودکان کار به مرحله عمل درآورد.

کارگاه روش های جذب منابع مالی

شهین حسینی - شبکه یاری کودکان کار

کارگاه روش های جذب منابع مالی fund raising هفتم و یازدهم شهریور به مدت هشت ساعت در مرکز خدمات اجتماعی منطقه سه به مدرسی آقای دکتر علیرضا امیدوار و خانم بهاره فاطمی برگزار شد. مخاطبان این کارگاه افراد فعال در سازمان های عضو شبکه یاری در حوزه کودکان کار بودند.

برنامه مشخص برای همکاری ارائه بدهیم. در بخش "بازار یابی چالش محور" نامیده می شد، مثال هایی متعددی زده شد تا نشان دهد چگونه یک موضوع اجتماعی می تواند وسیله ترویج در یک کالای تجاری قرار بگیرد که نتیجه ای برد/برد برای دو طرف شرکت تجاری و سازمان خیریه یا غیر دولتی و موضوع و گروه هدف داشته باشد. مثلاً شرکت کاله که روزانه در چهارده هزار نقطه، محصولات خود را پخش می کند می تواند به همین تعداد قلک در مغازه ها توزیع کند که کمک به تحصیل یا ... کودکان کار یا ... باشد.

در ادامه این بخش به مباحثی مثل شناسایی شرکت هایی که مسئولیت اجتماعی را برای فعالیت های خود تعریف کرده اند و در حال انجام آن هستند، اشاره شد که شامل: مشخص کردن منابع مالی و انسانی انجمن ها، برنامه ریزی برای نحوه جذب حامی یا

بخش جذب منابع مالی در هر سازمانی معمولاً بیشترین جذب منابع انسانی را داراست، خارج از ایران کار بسیار قوی بوده و اعضای تیم در این بخش، با علاقه فعالیت می کنند؛ ولی در ایران هنوز نتوانسته ایم این جذابیت را ایجاد کنیم، زیرا رابطه برد/برد را برای آن تعریف نکرده ایم. برخورد شرکت ها در این موارد متفاوت است؛ بعضی برایشان مهم نیست نام شرکت شان مطرح بشود و البته برخی هم عکس اینست.

معمولاً شرکت های بزرگ مایلند برنامه یا program داشته باشند و نیروی انسانی فوق العاده ای دارند که وارد این عرصه بشوند که به عنوان مدرس یا بازوی پخش می توان از آن ها بهره برد، سالن برای برگزاری کارگاه های شما در اختیار می گذارند و امکانات دیگر دارند پس مهم است که آن ها را فقط

اسپانسر و ارتباط گیری با آنان، ضرورت صرف وقت و هزینه و برنامه ریزی برای این هدف (جذب منابع مالی)، تفکیک و تعیین منابع مالی و انسانی انجمن ها. روز دوم کارگاه، اختصاص به موضوع "چگونه اسپانسر هایمان را نگه داریم"؛ داشت که خانم بهاره فاطمی ادامه آموزش را پیش بردند.

تجربه نشان داده است فقط بیست و هفت درصد از حامیان می مانند و اهمیت بسیار دارد که با یک برنامه ریزی حساب شده بتوانیم حامیان خود را حفظ و دایره آن ها را گسترش دهیم. تمرکز روی یک هدف می تواند در جلب اعتماد بسیار مهم باشد و طرح چند هدف، عکس آن عمل کند مثل فعالیت برای آموزش کودکان کار و هم زمان طرح مشکل بیماری آن ها ، شاید باعث بی اعتمادی بشود. تیم جذب کمک های مالی در یک سازمان لزوماً روابط عمومی نیست این گروه می توانند از بخش های دیگر آمده باشند، fund raising یا تیم جذب منابع مالی که معمولاً زیر مجموعه روابط عمومی است.

روابط عمومی تشخیص می دهد چه کسی، چه زمانی و کجا باید در جهت جذب کمک مالی فعالیت

بکند؛ که البته ضرورت دارد تمام این مسائل نوشته و در گروه تحلیل و بررسی بشود و مورد ارزیابی قرار بگیرد و با پیشنهادات جدید مؤثرتر پیشروی کند.

ایمان قلبی به هدف و فعالیتی که انجام می دهیم، وفاداری به تیم و گروهمان و به حرفی که زده ایم، ثبت اطلاعات، شفاف سازی، حفظ ارزش ها و چارچوب سازمانمان (مثلاً همکاری نکردن با شرکتی که چیز های مضر تولید میکند) و همین طور راستگویی بسیار بسیار اهمیت دارد.

تهیه ی یک بسته از فعالیت هایی که انجام می دهیم، حامیان را در جریان فعالیت های ما می گذارد (مثل تهیه تقویمی که هدف ها یا فعالیت هایمان را در آن توضیح داده ایم). حامیان را با گروه هدفمان آشنا کنیم (مثل ترتیب بازدید هایی به مناسبت های مختلف). تشکر و سپاسگزاری از کمک های حامیان بسیار اهمیت دارد که در این مورد بهتر است از روش های تکراری پرهیز و خلاقیت داشته باشیم. نوآوری اجتماعی **social cooperate responsibility** بحث محیط زیست، کمبود آب و... باید در ngo ها نهادینه بشود.

پیشگیری از تجاوز جنسی به کودکان

بهروز معبودیان - روانشناس بالینی و کارشناس مرکز خدمات اجتماعی شهرداری منطقه ۳

پذیری آنان را در جامعه تسهیل می کند. کودکان کار و خیابان، قربانیان خاموش این شرایط آسیب زا هستند؛ زیرا از یک سو آنها از کمترین حمایت خانواده هایشان برخوردارند و از سویی دیگر قرار گرفتن در محیط کوچه و خیابان جهت کسب در آمد و کار خارج از نظارت والدین، آسیب پذیری آنها را در برابر متجاوزان جنسی بالا برده است. بدیهی است که اطلاع رسانی و آگاه سازی خانواده ها و کودکان از روش های مراقبت از خود و راه کارهای پیشگیری از تجاوز جنسی می تواند به کاهش این آسیب فردی-اجتماعی کمک کند.

رهنمودهایی کلی برای پیشگیری از تجاوز جنسی:

۱- از رفتن به مکانهای خلوت و پر از درخت یعنی جاهایی که تجاوزگران می توانند در آنجاها پنهان شوند و کودکان را مورد آزار قرار دهند دوری کنید.

۲- مواظب اطراف خود باشید، خصوصاً زمانی که در تاریکی بسر می برید، یا تنها هستید، در صورتیکه به کمک احتیاج داشتید، سعی کنید از افرادی که به آنها اطمینان دارید، کمک بگیرید.

۳- در هنگام راه رفتن، ورزش کردن و کار در خارج از خانه از "هندز فری" استفاده نکنید.

افزایش آسیب های فردی-اجتماعی در سال های اخیر به دلیل مهاجرت های بی رویه، فقر، بیکاری، اعتیاد و دهها دلایل دیگر وضعیت نگران کننده ای را ایجاد کرده است. یکی از آسیب های فردی-اجتماعی افزایش آمارهای مربوط به تجاوز جنسی به کودکان در کشور مان می باشد، که پیامدهای آسیب زای روانی-اجتماعی را به همراه داشته است. نیم نگاهی به آمارها و حوادث موجود در رسانه ها نشان دهنده شرایط ناامن اجتماعی برای کودکان می باشد. تجربه تجاوز جنسی برای یک کودک تهدیدی به تمامیت وجود او، حقوق انسانی اش و ایجاد کننده آسیب های پایدار در جسم و روان است. به دلیل بی توجهی، غفلت، نا آگاهی وعدم احساس مسئولیت توسط مسئولین سازمان ها و نهاد های دولتی به خصوص آموزش و پرورش شیوع و بروز موارد تجاوز جنسی به کودکان افزایش یافته است.

از یک سو کودکان در خانواده های آسیب دیده قربانی سوء رفتار جنسی توسط اعضای خانواده، بستگان و آشنایان می شوند. از سویی دیگر، نا آگاهی والدین و بی مسئولیتی آنها در قبال کودکان، آسیب

۴- با اطمینان خاطر و گامهای ثابت در خیابان قدم بزنید. یک فرد متجاوز در جستجوی افراد آسیب پذیر می‌باشد.

۵- تا سرحد امکان در محیط هایی که از نور بسیار خوبی برخوردار است اقامت نمایید.

۶- وقتی به میهمانی می‌روید سعی کنید به همراه تعدادی از دوستانتان به آنجا بروید. با هم به مقصد برسید و مراقب یکدیگر باشید. از همه مهمتر به اتفاق هم بیرون بروید.

۷- نوشیدنی خود را در یک جای امن قرار دهید و هرگز از غریبه ها یا اشخاصی که به آنها اعتماد ندارید نوشیدنی باز قبول نکنید.

۸- اجازه ندهید با شخصی که نمی‌شناسید، یا به او اعتماد ندارید، تنها شوید.

۹- در مورد مقدار صمیمیت و روابط نزدیک خود فکر کنید و دقیقاً حدود خود را مشخص کنید.

۱۰- با مرد غریبه وارد آسانسور نشوید و منتظر آسانسور بعدی شوید.

۱۱- اگر قصد سفر دارید تنها مسافرت نروید، سعی کنید دوستی که به او اعتماد دارید با خود همراه کنید.

۱۲- مواظب علائم شک برانگیز باشید.

۱۳- در صورتیکه فکر می‌کنید تحت تعقیب می‌باشید به طور سریع به مناطقی که دارای نور می‌باشد و مردم در آنجا تردد و حضور دارند بروید.

۱۴- هیچ وقت به تنهایی به مکانهای خصوصی جهت تقاضای کار نروید.

۱۵- با هرگونه تقاضای کار در وقت خارج از زمان اداری یا در روزهای تعطیل موافقت نکنید.

۱۶- در شب سعی کنید به تنهایی قدم نزنید و همیشه از جاهایی که افراد کمی حضور دارند، بپرهیزید.

۱۷- هرگز سوار خودروهای عبوری و شخصی نشوید.

۱۸- لباس و کفشی بپوشید که به شما آزادی عمل بیشتری بدهد.

۱۹- اگر احساس می‌کنید که کسی شما را تعقیب می‌کند به یک فروشگاه بروید و مستقیماً به طرف منزلتان نروید.

۲۰- هر دو دستتان را پر از کتاب یا بسته نکنید، یک دست را آزاد بگذارید و همیشه کلیدها را آماده داشته باشید تا به محض رسیدن به خانه، دفتر یا ماشین در دسترس باشند.

۲۱- اگر در معرض خطر قرار دارید، فریاد زده بدوید و فریاد بزنید: «کمک، کمک».

۲۲- فراموش نکنید که حتی اگر مراقب و محتاط باشید هنوز ممکن است قربانی تجاوز جنسی شوید، هر کاری را که برای حفظ جان خود از مورد تجاوز قرار گرفتن انجام دهید صحیح است.

۲۳- زمانی که مردم از شما آدرس می‌پرسند دقت کنید. همیشه با فاصله پاسخ دهید و به افراد داخل ماشین نزدیک نشوید.

بررسی ها نشان می دهد که برخی از کودکان توسط افراد غریبه یا آشنا در محل زندگی خود مورد تجاوز قرار گرفته اند. یکی از علل عمده قربانی شدن کودکان، کم توجهی، نا آگاهی و غفلت والدین در مورد

آموزش آنان درباره روش های مراقبت از خود و راهبردهای پیشگیری از تجاوز جنسی به فرزندانشان می باشد.

پیشگیری از تجاوز جنسی در منزل:

۱- قفل های مطمئنی را بر روی درب منزل، پنجره ها نصب کنید و از آنها استفاده نمایید.

۲- بر روی درب منزل لنز چشمی نصب کنید. هرگز درب منزل را بدون اینکه بدانید چه کسی در آن طرف درب می باشد، باز نکنید.

۳- ورودی های خانه را کاملاً روشن نموده و پرده ها و کرکره ها را در شب بکشید.

۴- از افراد فروشنده یا تعمیرکار بخواهید که کارت شناسایی و هویت خود را به شما نشان دهند سعی کنید در چنین زمانهایی از دوستی بخواهید که در کنار شما باشد.

۵- اگر افراد غریبه به شما تلفن زدند و یا به درب منزلتان آمدند، اجازه ندهید که بدانند شما در منزل تنها هستید.

۶- اگر در آپارتمان زندگی می کنید از تنها رفتن به انبار یا گاراژ به خصوص در شب خودداری کنید.

۷- به هیچ فرد غریبه ای اجازه ورود به منزلتان را ندهید، اهمیتی ندارد که به چه دلیل و تا چه اندازه آن موضوعی که وی می خواهد با شما مطرح کند، اضطراری و ضروری باشد.

۸- اگر تنها به خانه آمدید و درها و پنجره ها باز بود به داخل خانه تان نروید، هر چه سریعتر به پلیس تلفن کنید.

۹- به محض شنیدن تلفن هایی که فرد تماس گیرنده حرف مستهجن به زبان می آورد فوراً گوشی را قطع کنید. ۱۰- در صندوق پستی و فهرست های تلفن صرفاً از اولین حرف اسم و نام خانوادگی استفاده نمایید.

۱۱- در صورت امکان از هویت کلیه افرادی که در همسایگی شما زندگی می کنند اطلاع حاصل نمایید. در صورت وجود افراد بزهکار و معتاد در واحدهای مجاور یا طبقات، سعی کنید زمان رفت و آمد خود را طوری تنظیم کنید که در محوطه تنها نباشید.

۱۲- هر گونه اقدام مشکوک همسایه ها را جدی بگیرید و در صورت مشاهده رفتارهای مشکوک خانواده تان را در جریان بگذارید.

۱۴- اگر وسایلی در دست دارید که حمل آن برایتان دشوار است و فردی قصد کمک به شما را داشت سعی کنید در صورت امکان کمک هر فردی را قبول نکنید. در صورت ضرورت سعی کنید قبل از رسیدن به منزلتان از او قدردانی کرده و از وی خداحافظی کنید. در حین مسیر تحت هیچ شرایطی از مسایل خصوصی خودتان با ایشان صحبت نکنید.

۱۴- هرگز در را به روی اشخاصی باز نکنید که مدعی هستند، حامل نامه یا بسته ای برای همسایه اند. و به دلیل نبودن آنها در منزل قصد تحویل دادن آن را به شما دارند.

۱۵- اگر تنها در خانه هستید سعی کنید در را به روی افراد ناآشنا باز نکنید.

۱۶- در صورتی که افرادی مدعی باشند که از طرف خانواده تان حامل کالایی هستند بدون هماهنگی با والدین در را باز نکنید. در صورت هماهنگی اگر تنها در خانه هستید سعی کنید از همسایه تان بخواهید که در زمان تحویل کالا نزد شما باشند.

بسیاری از کودکان در مسیر آمدن به خانه یا منزل بستگان در داخل وسیله نقلیه توسط رانندگان مسافرکش مورد تجاوز جنسی قرار گرفته اند. بررسی ها نشان می دهد که بی احتیاطی و ناتوانی این افراد در تشخیص درست موقعیت و ناآگاهی آنها از احتمال اینکه مورد تعرض جنسی قرار گیرند زمینه ساز آسیب پذیری اکثریت این کودکان شده است. از سویی وجود اعتماد به نفس در برخی از کودکان مبنی بر توانمندیشان در دفاع از خود در شرایط بحرانی، آسیب پذیری آنها را نسبت به این آسیب فردی-اجتماعی بالا برده است.

پیشگیری از تجاوز جنسی در ماشین:

۱- هرگز پس از ورود به داخل اتومبیل اجازه ندهید که راننده درب های ماشین را قفل کند.

۲- قبل از سوار شدن به اتومبیل، صندلی عقب را نگاه کنید.

۳- همیشه در شبها در یک مکانی که نور خوبی دارد سوار اتومبیل شوید.

۴- هرگز به رانندگانی که در خیابان پرسه می زنند و

اصرار دارند که سوار ماشین آنها شوید اعتنا نکنید.

۵- اگر در شب سوار ماشین شده باشید و مشکل فنی برای ماشین پیش بیاید یا لاستیک ماشین پنچر شود. سعی کنید سوار ماشین دیگری شوید و منتظر نمانید.

۶- فقط سعی کنید سوار اتوبوس یا تاکسی شوید.

۷- از سوار شدن به ماشینی که چندین سرنشین مرد دارد به خصوص در شب خودداری کنید.

۸- همیشه قبل از سوار شدن سعی کنید چهره راننده را ببینید. در صورتی که احساس ناامنی کردید به گزینه خود اعتماد کرده و سوار نشوید.

۹- در حین سوار شدن به ماشین به چهره مسافران نگاه کنید در صورت مشکوک بودن سوار نشوید.

۱۰- پس از سوار شدن به ماشین سعی کنید متوجه مسیری که راننده شما را می برد، باشید.

۱۱- همیشه سعی کنید در صورتی که اعمال مشکوکی از راننده دیدید هر چه سریعتر پیاده شوید.

۱۲- وقتی سوار ماشین می شوید سعی کنید به همراه سایر مسافرین باشید.

۱۳- در صورتیکه مورد حمله قرار گرفتید سعی کنید از خود دفاع کنید، فریاد بزنید، از مردم کمک بخواهید.

۱۴- در صورت تعارف و اصرار راننده یا مسافری برای نوشیدن یا خوردن هر نوع مواد غذایی خودداری نمایید.

۱۵- در صورتیکه احساس کردید در معرض خطر هستید سعی کنید به دوستانتان زنگ بزنید یا به پلیس اطلاع بدهید.

۱۶- در صورت سوار شدن به ماشین هرگز در وسط صندلی عقب بین دو مسافر مرد ننشینید.

۱۷- در حین سوار شدن سعی کنید شیشه اتومبیل را پایین بدهید.

۱۸- سعی کنید پس از سوار شدن به ماشین تحت هیچ شرایطی به سوالات راننده جواب ندهید. می توانید به او بگویید که شما مجبور نیستید به سوالات او جواب بدهید. در صورت اصرار وی هرچه سریع تر از ماشین پیاده شوید.

۱۹- در صورتیکه سوار ماشین شده اید هشیار باشید و تحت هیچ شرایطی از "هندز فری" استفاده نکنید.

۲۰- سعی کنید تا زمان رسیدن به مقصد از "تلفن همراه" استفاده نکنید چرا که ممکن است موجب حواس پرتی شما شود و راننده از این شرایط بهره برداری کند.

۲۱- در زمانی که سوار ماشین شده اید در صورت مکالمه تلفنی تحت هیچ شرایطی از شرایط خود و مسائل خصوصی تان صحبت نکنید.

۲۲- هرگز زمانی که با دوست خود یا خانواده تان سوار تاکسی یا سایر وسایل نقلیه شدید، از مسائل خصوصی خود صحبت نکنید.

یکی از مسائل مهمی که در زندگی هر کودکی ممکن است روی دهد، قرار گرفتن در موقعیتهایی است که در معرض حمله تجاوز جنسی باشد. در چنین شرایطی اندیشیدن به ایمنی خود ضروری است. هیچ کس نمی تواند به شما بگوید که آیا بایستی متقابلاً حمله کنید، حملات را بپذیرید و یا مقاومت و

ایستادگی به خرج دهید. این کار بستگی به شما و موقعیت تان دارد. سعی کنید موقعیت را ارزیابی کنید که چه زمانی ممکن است حمله رخ دهد، سعی کنید به راه حل های مختلف بیاندیشید. در صورتیکه یک استراتژی مؤثر واقع نشد، دیگر راه های ممکن را امتحان کنید از جمله: طفره رفتن و به تأخیر انداختن زمان درگیری، مذاکره، سرگرم کردن مهاجم و رفتن به یک مکان امن، جرأت داشتن، حاضر جوابی های زیادی، فریاد زدن جهت جلب توجه مردم یا مقاومت و ایستادگی فیزیکی.

راهکارهایی برای مقابله با حمله تجاوز جنسی:

۱- مواظب سر خود باشید، تا آنجا که ممکن است آرام باشید و عاقلانه فکر کنید و راه های چاره را ارزیابی کنید. ممکن است عاقلانه ترین کار این باشد که تسلیم شوید تا اینکه مقاومت کنید و خطر جراحت یا مرگ را متحمل شوید به خصوص اگر حمله کننده سلاح داشته باشد.

۲- حواستان را طوری جمع کنید که اگر اتفاقی برایتان روی داد بتوانید خود را به اندازه کافی کنترل کنید تا اینکه یک عمل سریع برای رهایی خود انجام دهید، حتی اگر این کار حمله به مهاجم باشد.

۳- اگر فرد مهاجم به شما نزدیک شد، به نقاط آسیب پذیر او ضربه بزنید؛ مثل چشم، بینی، خرخره، کتاله ران، زانو، انگشتان پا.

۴- لباسهای دست و پاگیر نپوشید. اگر کفش پاشنه بلند پوشیده اید سریع آنها را در بیاورید تا سرعت عمل بیشتری برای مقابله با مهاجم داشته باشید.

- ۵- سلاح‌های طبیعی خود را به کار ببرید؛ ناخن‌ها، مشتش، پا، آرنج و دندان.
- ۶- منتظر نمانید که مهاجم پی به نیت درونی شما ببرد، سریع ضربه بزنید و فرار کنید.
- ۷- مواظب اسلحه، چاقو و یا گاز اشک‌آور باشید.
- ۸- بدانید که شما به منظور دفاع از خود می‌توانید به هر اقدامی دست بزنید.
- ۹- سعی کنید حواستان را جمع کنید و با هر وسیله‌ای که در دست‌رستان هست از خودتان دفاع کنید.
- ۱۰- سعی کنید فریاد بزنید و کمک بخواهید.

ماده ۳۴ پیمان نامه حقوق کودک:

"کشورهای عضو متعهد می‌شوند از کودک در برابر کلیه اشکال بهره‌کشی و آزار جنسی حمایت کنند. بدین منظور، کشورهای عضو به ویژه کلیه اقدامات مقتضی ملی، دو جانبه و چند جانبه را به عمل خواهند آورد تا از موارد زیر جلوگیری شود:

- (الف) اغوا یا وادار کردن کودک به پرداختن به هر گونه فعالیت جنسی غیر قانونی؛
- (ب) استفاده استثمارگرانه از کودکان در فحشاء یا دیگر اعمال جنسی غیر قانونی؛
- (پ) استفاده استثمارگرانه از کودکان در نمایش‌ها یا مطالب مبتذل (پورنوگرافیک)

ماده ۱۹ پیمان نامه حقوق کودک :

"کشورهای عضو کلیه اقدامات قانونی، اجرایی، اجتماعی و آموزشی لازم را به عمل خواهند آورد تا از کودک در برابر کلیه اشکال خشونت جسمی یا روانی، صدمه یا آزار، بی‌توجهی یا رفتار توأم با سهل‌انگاری، سوء رفتار یا بهره‌کشی، از جمله آزار جنسی، در حین مراقبت توسط والد(یا والدین)، سرپرست(یا سرپرستان) قانونی یا هر شخص دیگری که عهده دار مراقبت از کودک است حمایت کنند."

صدای زندگی

محمود کیانوش

صدای کودکان

به خانه ها

صدای شادمان کودکان

ترانه بهار زندگیست

به خانه ها

نگاه مهربان کودکان

زالال چشمه سار زندگیست

به خانه ها

طلوع خنده های کودکان

تبسم شکوفه های زندگیست

به خانه ها

فقط همان صدای کودکان

صدای آشنای زندگیست

اینجا خانه مهروماه است؛ هر لبخند این خانه از مهر شماست

معرفی مؤسسه توانمندسازی زنان و کودکان مهروماه فردا

و بهبود شرایط زندگی ساکنین محل می باشد.

اهم فعالیت های مهروماه:

آموزش؛ که به عنوان یکی از بنیادی ترین اقدامات در مناطق آسیب دیده، نقش بسزایی را در این محل ایفا می کند. این مؤسسه در جهت برگزاری دوره های آموزشی زیر تلاش می کند:

۱- آموزش رسمی: کلاس های سواد آموزی برای زنان و دختران بازمانده از تحصیل؛ دوره های آموزش کامپیوتر برای دختران و کودکان؛ دوره های آموزش زبان برای دختران و کودکان؛ دوره های کمک درسی برای دختران بازمانده از تحصیل؛ کلاس های پرورش خلاقیت کودکان شامل: نقاشی، تئاتر و قصه خوانی.

۲- آموزش غیر رسمی: برگزاری دوره های مهارت زندگی؛ تقویت مهارت های ارتباطی و اعتماد به نفس

مؤسسه توانمندسازی زنان و کودکان مهروماه، مؤسسه ای غیردولتی، غیرانتفاعی و غیرسیاسی است که از سال ۱۳۹۱ در منطقه فرحزاد شروع به کار کرده است. فرحزاد یکی از مناطق حاشیه نشین شهر تهران می باشد که در جریان گسترش کالبدی تهران در شهر ادغام شده است. این منطقه محله ای عمدتاً مهاجرنشین و کارگری است که در هر گوشه آن قومیتی ساکن است. این محله گرچه پس از تصویب طرح جامع شهر تهران به عنوان یکی از محله های شهر محسوب شده اما هنوز دارای ساختار روستایی و محل زندگی کارگران بخش خدمات و ساختمان و خانواده های آنان می باشد. وجود آسیب های متعدد از جمله: خرید و فروش و مصرف مواد مخدر، بیسوادی ساکنین، خشونت علیه کودکان و زنان، عدم امنیت و مشکلات متعدد زیست محیطی و بهداشت، مسائلی است که نیاز به تامل و برنامه ریزی صحیح و همراهی همه سازمان های مربوطه را جهت رفع آن طلب می کند.

مأموریت مؤسسه مهروماه تلاش در جهتی بهبود وضعیت زندگی زنان و کودکان و در گامی فزاینده پاسخگویی به رفع برخی از آسیب های اجتماعی و

توانمند سازی: هدف ما تلاش در جهت توان افزایی زنانی است که علیرغم داشتن مهارت های اولیه به واسطه عدم شناخت و دسترسی به بازار کار، خود و کودکانشان از داشتن یک زندگی سالم محرومند. مؤسسه مهرماه تلاش دارد با برگزاری دوره های مهارت آموزی بتواند در رفع این موانع گام بردارد.

فعالیت های این بخش شامل موارد زیر می باشد: برگزاری دوره های مهارت آموزی مشاغل خانگی مانند: بافتنی، خیاطی، سوزن دوزی و پته دوزی؛ عرضه تولیدات زنان آموزش دیده در بازار و تلاش برای ایجاد تعاونی ها؛ تأسیس کارگاه خیاطی جهت تعلیم و آشنایی با چرخ های دوخت صنعتی و

نفس در فرد و ایجاد روحیه کار جمعی؛ کاهش آسیب های جسمی و روانی به کمک رشد مهارت های اجتماعی؛ آموزش خانواده (رفتار با کودک، نوجوان، همسر و...); آموزش بهداشت فردی محیطی و اجتماعی

مددکاری: یکی از اولین اقدامات این مؤسسه پذیرش مددجویان نیازمند است. گروه مددکاری بازوی شناسایی نیاز مراجعین بوده و در جهت رفع مشکلات مددجویان تلاش می کند. اعتقاد ما بر آنست که بهبود شرایط زندگی مخاطبان، تنها با مشارکت آنان امکان پذیر خواهد بود. مددکاری در سه حوزه فردی، گروهی و اجتماعی، تلاش بر رفع برخی از ناهنجاری ها در محل و ایجاد تغییرات در وضعیت ساکنین دارد. این فعالیت ها شامل موارد زیر می باشد: برگزاری مشاوره برای افراد؛ برگزاری مشاوره های جمعی برای زنان، دختران و کودکان؛ انجام اقدامات لازم برای رفع نیازهای آموزشی، بهداشتی و غذایی؛ انجام حمایت های خاص شامل اهدا پوشاک و بسته های غذایی در موارد ویژه؛ تماس با دیگر سازمان ها در جهت کمک رسانی؛

آینده ای نه چندان دور شاهد تلاش مادرانی باشیم که امیدوارانه برای ایجاد زندگی بهتر برای فرزندان‌شان در جاده زندگی گام بردارند و شاهد کودکانی باشیم که برق امید در چشمان‌شان بدرخشد. بدون شک این امید تنها زمانی به واقعیت می‌پیوندد که شاهد همراهانی باشیم که دلسوزانه دست به دست هم برای ساختن ایرانی سراسر از مهر برای زنان دختران و کودکان در این راه گام بردارند.

آموزش نحوه تولید کارگاهی؛ آشنایی با قوانین کار؛ اشتغال دوره ای تعدادی از دختران و زنان در کارگاه خیاطی؛ یافتن حامیان مالی برای دسترسی به ابزار کار و دریافت سفارش کار.

مؤسسين مهروماه بر این اعتقادند که با استفاده از راهکار آموزش و حرفه آموزی بتوانند پاسخ گوی بخشی از نیازهای گروه هدف باشند و امید بر آن دارند که با تلاش و یاری هموطنان و مسئولان در

جهت کسب اطلاعات بیشتر به وب سایت رسمی مؤسسه توانمند سازی مهروماه فردا مراجعه فرمایید.

www.mehr-o-mah.com

ماده ۱۶ پیمان نامه حقوق کودک:

"در امور خصوصی، خانوادگی یا مکاتبات هیچ کودکی نباید مداخله خودسرانه یا غیر قانونی کرد یا به صورت غیر قانونی عزت و آبروی او را مورد تعرض قرار داد."

فرزند پروری - ایجاد محیط امن و سازنده برای کودکان

برگرفته از انتشارات معاونت سلامت وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

نگه داشته و احتمال بدرفتاری او را کاهش دهد. هر چقدر تجارب کودک در رابطه با محیط اطرافش بیشتر و با احساس امنیت و آرامش بالاتری همراه باشد، ذهن و فکر او بیشتر رشد کرده و به بلوغ و پختگی نزدیک تر می شود و یاد می گیرد که به جای اینکه به سادگی نظرات دیگران را بپذیرد، خود نیز فکر کرده و برای خودش تصمیم بگیرد. برای ایجاد فرصت های مناسب برای بازی سالم می توان از اقداماتی ساده استفاده کرد:

- کودکان را تشویق کنید که بعضی چیزها را در محیط اطراف خود بیازمایند (بررسی یک وسیله از کار افتاده یا جستجو در باغچه یا تعمیر یک وسیله با والدین). این کار انگیزه یادگیری در محیط را در کودک تقویت می کند.

- گذراندن یک زمان اختصاصی با کودک مانند رفتن به گردش یا سینما، شرکت در بازیهای کودکانه وی

- با شرکت دادن کودک در بعضی تصمیم گیری های مربوط به او، محیطی امن و مورد علاقه برای وی فراهم می گردد.

- کودکان نیاز به نظارت مناسب دارند بدین معنی که

داشتن یک محیط امن، سازنده و مورد علاقه کودک اصل اول تربیت مناسب و کارآمد می باشد. محیط امن بدین معنی است که شما از آرامش بالایی در زمینه تربیت فرزند خود برخوردار باشید و در عین حال کودک بتواند به جستجو در محیط اطراف خود پرداخته و در طول روز با کمترین آسیب به فعالیت ادامه دهد.

برای ایجاد یک محیط امن باید بتوان در مواقعی که محیط برای کودک کسل کننده می باشد یک سری فعالیت های جالب و سرگرم کننده را برای وی فراهم آورد تا از کسالت و رخوت بیرون بیاید. فراهم کردن فعالیت های سرگرم کننده و جالب برای کودکان آنان را به مستقل بازی کردن تشویق می کند و رشد هوشی و ذهنی آنان را تحریک می کند.

با شناختن استعدادها و توانمندی های کودکان می توان فعالیت های متناسب با سن و علاقه کودک را برای آنان فراهم کرد و احساس ایمنی، آرامش، مسئولیت پذیری، رهبری و اعتماد به نفس را در آنان ایجاد کرد. ایجاد فرصت هایی برای بازی و تجربه کردن، کنجکاوی کودک، رشد زبان و قوای هوشی او را تحریک کرده و می تواند کودک را سرگرم و فعال

بدانید در هر زمان کودک کجاست و چه کاری انجام می دهد.

-نیازی نیست که در هر لحظه و پا به پای او در همه بازیها و فعالیت های او شرکت کنید ولی لازم است هر وقت کودک به کمک یا مراقبت شما نیاز داشت به راحتی بتواند شما را بیابد و در صورت امکانکاری که انجام می دهید کنار بگذارید و به او توجه کنید.

-عزت نفس کودکان در محیط های حمایت کننده و مثبت تقویت می شود.

-قبول مسئولیت در بعضی فعالیت های متناسب با سن، به او اتکاء به نفس و مهارت در برنامه ریزی را

می آموزد.

-در یک محیط امن کودک می تواند با حداقل خطر با علاقه زیاد به بازی و فعالیت بپردازد.

-باید سعی شود محیطی که کودک در آن به سر می برد، به دور از عوامل خطر ساز باشد. مانند دور کردن مواد سمی(وایتکس، نفت، بنزین و ...) از محل بازی و زندگی کودک و در دسترس نبودن داروها و مواد مضر دیگر. کودکان کنجکاو هستند و ممکن است برای ارضاء کنجکاوی خود با خوردن این مواد به خود آسیب برسانند.

با فراهم ساختن محیطی امن در راستای رشد عاطفی و پیشرفت انگیزه یادگیری کودکان قدم برداریم.

ماده ۲۰ پیمان نامه حقوق کودک:

" کودکی که به طور موقت یا دائم، از محیط خانوادگی خود محروم شده است؛ یا کودکی که به خاطر مصالح عالییه اش نتوان به او اجازه داد که در آن محیط باقی بماند، سزاوار حمایت و مساعدت ویژه از سوی دولت خواهد بود."

پسر کوچولو

برگرفته از کتاب "نغمه عشق" - هلن.ای.باکلی

ساقه سبزا و گفت حالا می توانید شروع کنید.
پسر کوچولو به معلم نگاه کرد و بعد به گل های خودش.
گل های خودش را بیشتر از گل های معلم دوست داشت؛ ولی حرفی نزد... فقط کاغذ را پشت و رو کرد و گلی مثل گل معلم کشید:
گلی سرخ با ساقه ای سبز.
یک روز دیگر، موقعی که زور پسر کوچولو رسید که در مدرسه را خودش باز کند، معلم گفت: "امروز می خواهیم با گل کار کنیم." پسر کوچولو فکر کرد: "چه عالی!" او گل بازی را دوست داشت و می توانست با گل همه چیز بسازد: مار و آدم برفی، فیل و موش، ماشین و کامیون... و شروع کرد به مالاندن و ورز دادن گل
و گل خود را لوله کرد؛ ولی معلم گفت: "صبر کنید! حالا وقت شروع کردن نیست... و منتظر ماند تا همه حاضر شدند. بعد گفت: "حالا می خواهیم بشقاب درست کنیم." پسر کوچولو فکر کرد: "چه عالی!" او بشقاب درست کردن را دوست داشت و شروع کرد به درست کردن بشقاب... همه شکل و همه اندازه. ولی معلم گفت: "صبر کنید! من به شما نشان می دهم که

روزی روزگاری، پسر کوچولویی به مدرسه رفت.
او راستی خیلی کوچولو بود؛ و آن جا راستی راستی مدرسه ی بزرگی بود. ولی وقتی پسر کوچولو به آن جا رسید، فهمید که اگر از یک در بگذرد می تواند به کلاسش برسد و از این بابت بسیار خوشحال بود و دیگر مدرسه آنقدر ها هم بزرگ به نظر نمی رسید.
یک روز صبح، بعد از مدتی که پسر کوچولو به مدرسه می رفت، معلم گفت: "امروز می خواهیم نقاشی بکشیم." پسر کوچولو فکر کرد: "چه عالی!" نقاشی کردن را خیلی دوست داشت و همه جور نقاشی هم می توانست بکشد:
شیر، ببر، مرغ، جوجه، گاو، قطار، کشتی... و جعبه مداد شمعی هایش را بیرون آورد و شروع به نقاشی کرد. ولی معلم گفت: صبر کنید حالا وقت شروع کردن نیست و منتظر ماند تا همه حاضر شدند. بعد گفت: حالا می خواهیم گل بکشیم. پسر کوچولو فکر کرد: "چه عالی..." او گل کشیدن را دوست داشت و شروع کرد به کشیدن گلهای قشنگ: گل های صورتی و نارنجی و آبی ... ولی معلم گفت: "صبر کنید! من به شما نشان می دهم چطوری اینکار را بکنید." و گلی روی تخته سیاه کشید: یک گل قرمز با یک

چطوری اینکار را بکنید." و به همه نشان داد که چطور می شود یک بشقاب گود درست کرد و گفت: "حالا می توانید شروع کنید." پسر کوچولو به بشقاب معلم نگاه کرد، و بعد به بشقاب های خودش. بشقاب های خودش را بیشتر از بشقاب های معلم دوست داشت؛ ولی حرفی نزد و دوباره گلش را به شکل گلوله در آورد، و بشقابی شبیه بشقاب معلم درست کرد: یک بشقاب گود... و خیلی زود پسر کوچولو یاد گرفت که صبر کند، نگاه کند، و همه چیز را مثل معلمش بسازد.

و خیلی زود، دیگر از خودش چیزی نساخت. بعد اینجور پیش آمد که پسر کوچولو و خانواده اش رفتند به خانه ی دیگری ، در شهر دیگری و پسر کوچولو رفت به مدرسه دیگری این مدرسه از آن یکی هم بزرگتر بود، و اصلاً در هم نداشت، و می شد یگراست رفت توی کلاس . پسر کوچولو ناچار بود از پله های بزرگی بالا برود و راهروی درازی را طی کند ، تا به کلاسش برسد. و درست همان روز اول، موقعی که

رفت سر کلاس، معلم گفت: امروز می خواهیم نقاشی بکشیم . پسر کوچولو فکر کرد : "چه عالی!" و منتظر ماند اما معلم حرفی نزد و فقط توی کلاس راه رفت. وقتی که به پسر کوچولو رسید، پرسید: پس چرا نقاشی نمی کشی ؟

چه بکشم؟

تا وقتی نکشی از کجا بدانم ؟

پسر کوچولو پرسید: چطور بکشم؟

هر طور که دوست داری.

و با چه رنگی؟

با هر رنگی که می پسندی.

اگر همه یک عکس را بکشند ، و همه از یک رنگ استفاده کنند من از کجا بدانم که چه کسی چه چیزی را کشیده است ، و چی به چی هست؟

پسر کوچولو گفت: چه می دانم !

و شروع کرد به گذاشتن رنگ های صورتی ، نارنجی و آبی و کلی گل کشید.

مدرسه جدید را دوست داشت، حتی اگر در نداشت!

روی هر تکه خاک

بنشانیم درختی که از آن

گل امید برآید فردا

نقش سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان در تحقق جوامع پایدار

همایش ملی، به مناسبت روز بین المللی سواد آموزی

برنامه ریزی های ملی کشورها مضاعف کرده است.

روز بین المللی سواد آموزی ۲۰۱۵ مصادف با پنجاهمین سال کنگره بین المللی وزرای آموزش و پرورش برای رفع بی سوادی است که در سال ۱۳۴۴ (۱۹۶۵ میلادی) در تهران برگزار گردید. از دستاوردهای این کنگره توصیه نامه تهران بود که در آن برای اولین بار تعیین یک روز بین المللی برای سواد آموزی، دیدگاه سوادآموزی کارکردی و ارتباط بین سوادآموزی و توسعه اقتصادی-اجتماعی مطرح شد و مورد تصویب قرار گرفت. از آن تاریخ تا کنون هر سال با توجه به اولویت های جهانی، یونسکو با هماهنگی سایر نهادهای بین المللی موضوعی را برای روز بین المللی سوادآموزی تعیین می کند که برای سال ۲۰۱۵، موضوع "سوادآموزی و جوامع پایدار" تعیین شده است.

بر این اساس، سازمان نهضت سوادآموزی در اجرای تکالیف قانونی مبنی بر ریشه کنی بی سوادی در کشور و به منظور تقویت ظرفیت های ملی در زمینه توسعه و کیفیت بخشی به برنامه های سوادآموزی و تسهیل مشارکت های همگانی در نظر دارد "همایش ملی نقش سوادآموزی و آموزش مداوم

سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان اهرم توسعه انسانی و ابزار اصلی توانمندسازی اجتماعی برای تحقق جوامع پایدار محسوب می شود. سواد رکن اساسی حقوق بشر و پایه ی یادگیری مادام العمر است. طی دهه های اخیر ارتباط نزدیک سوادآموزی و مؤلفه های تشکیل دهنده جوامع پایدار از قبیل صلح حذف فقر، بهداشت و سلامت استقلال و تکامل فردی، توسعه پایدار، شغل مناسب و برابری فرصت های اجتماعی برای زنان و مردان، بیش از پیش بر همگان آشکار شده است. بر این اساس تداوم سوادآموزی و آموزش بزرگسالان در عرصه های گوناگون زندگی اجتماعی که موجب توانمندسازی و مهارت آموزی افراد برای مشارکت کامل در فرآیند های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی می شود؛ از اهمیت ویژه ای برخوردار است. اولویت بخشی به سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان درچارچوب عمل جهانی آموزش ۲۰۳۰ به سوی ایجاد یادگیری مادام العمر با کیفیت برابر و فراگیر برای همه و دستور کار جهانی توسعه پس از ۲۰۱۵، همچنین چالش های فراروی توسعه که بر اساس شواهد تجربی تعیین شده اند، ضرورت توجه به سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان را در سیاست گذاری ها و

بزرگسالان در تحقق جوامع پایدار" را به مناسبت روز بین المللی سوادآموزی ۲۰۱۵، با همکاری کمیسیون ملی یونسکو و دفتر زیر منطقه ای یونسکو در تهران و حمایت وزارت آموزش و پرورش و دبیرخانه شورای عالی پشتیبانی سوادآموزی و نهادهای تخصصی ملل متحد در تاریخ ۱۷ شهریورماه ۱۳۹۴ در تهران برگزار کند.

اهداف همایش:

-هم اندیشی برای تحقق سیاست های ریشه کنی بی سوادی (ابلاغی مقام معظم رهبری دام ظلّه)

-جلب توجه افکار عمومی خصوصاً سیاست گذاران،مدیران و برنامه ریزان آموزشی به اهمیت سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان در طرح های کلان ملی

-ارزیابی وضعیت سوادآموزی و آموزش بزرگسالان در کشور

-بررسی و شناخت ساز و کارهای لازم جهت تداوم آموزش بزرگسالان در کشور

-تعیین چالش ها، شناسایی تجارب موفق و ارائه راهکارهای جدید

-شناسایی ظرفیت ها و نحوه تقویت مشارکت های ملی و بین المللی در سوادآموزی

-بررسی طرح های ابتکاری و راهبرد های حمایتی در

زمینه توسعه سوادآموزی و آموزش بزرگسالان

-شناخت سازوکار های مؤثر برای تقویت تعهدات در ارتقای کیفیت سوادآموزی و آ«وزش بزرگسالان

نتایج مورد انتظار :

-برجسته ساختن جایگاه سوادآموزی در شکل گیری جوامع پایدار

-شناسایی چالش ها و تجارب موفق مربوط به سوادآموزی و آموزش بزرگسالان در کشور

-شناخت ظرفیت ها و سازوکارهای مؤثر همکاری بین بخشی در زمینه سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان

-ارزیابی وضعیت سوادآموزی و آموزش بزرگسالان در کشور

روش شناسی :

این همایش به شکل تعاملی و مشارکتی برنامه ریزی شده بود که شامل سخنرانی و بحث و تبادل نظر در ابعاد و محورهای چندگانه مربوط به ارتباط بین نقش سوادآموزی و آموزش مداوم بزرگسالان و جوامع پایدار خواهد بود که در سه جلسه کاری با عناوین: سوادآموزی، آموزش بزرگسالان و توسعه پایدار، ارتقای کیفیت سوادآموزی و آموزش بزرگسالان و تقویت مشارکت و همکاری بین بخشی برگزار شد.

گزارشی از مدرسه امام رضا در همت آباد

فرزانه نظری و شهناز اربابی-کنشگران فرزانه اجتماعی/تلاشگران جامعه هدف

دو مؤسسه کنشگران فرزانه اجتماعی و تلاشگران جامعه هدف، سالهاست که در حاشیه شهر زاهدان فعالیت هایی داوطلبانه با تمرکز بر توانمند سازی و ارتقاء مهارت های اجتماعی انجام می دهند. متأسفانه وضعیت مردم به ویژه کودکان در این مناطق به قدری اسفناک است که دل هر انسان متعهد و مسئولی رابه درد می آورد به ویژه در مراکز آموزشی این مناطق فقر بیداد می کند.

یکی از این مراکز مدرسه "امام رضا" در همت آباد است که حدود ۵۸۰ نفر دانش آموز و پرسنل در بدترین شرایط فیزیکی و آموزشی مجبور به تحصیل هستند. مکانی فرسوده بدون کمترین امکانات، ساختمانی بسیار کثیف و آلوده با دو چشمه دستشویی غیر قابل استفاده که درب یکی از آنها توسط مصرف کنندگان مواد مخدر به سرقت رفته؛ چشمه دوم هم به دلیل کمبود آب، دانش آموزان از سنگ برای طهارت استفاده می کنند و چاه به طور کلی بسته شده و باید برای بار چندم تخریب و مجدداً ساخته شود. ضمن اینکه برای این همه دانش آموز و چشمه دستشویی آن هم به طور مشترک برای استفاده دختران و پسران نه تنها کافی نیست بلکه از نظر بهداشتی دانش آموزان را دچار مشکلات جدی کرده است. این مدرسه نیروی خدماتی و سرایدار ندارد. کودکانی که فقیر و گرسنه اند ناچارند خودشان تمام مدرسه و کلاسهای درس را تمیز کنند آنهم بدون ماسک و حتی بدون صابون و بهداشتی و بعد با همان دست های آلوده ای که زباله ها را جمع آوری کرده اند سر کلاس می نشینند.

وارد کلاس ها که می شوید شاید تا قوزک پا زباله جمع شده است با این اوصاف کدام معلمی رغبت می کند در چنین فضایی که امنیت روحی روانی کودکان به شدت آسیب می بیند با علاقه تدریس کند و کدام کودک گرسنه و پا برهنه ای در چنین مکانی شور یادگیری دارد؟ درب های کلاسها دقیقاً مثل درب زندانهای انفرادی مخوف است. معلم های بینوا از صندلی های شکسته و اسقاطی استفاده می کنند. هر شیفت که تمام می شود شیفت بعدی باید نیمکت ها و صندلی های کلاس های دیگر را برای نشستن از کلاسی به کلاس دیگر جابجا کند. کودکان در این مدرسه امنیت ندارند وقتی ما برای بازدید رفته بودیم خانم معلمی هراسان وارد دفتر شد و گفت دو مرد وارد کلاس درس او شده و کودکی را مورد ضرب و شتم قرار داده اند، وقتی معلم اعتراض کرده، او را نیز تهدید قرار نموده اند. مدرسه تانکر آب و یا آب سرد کن ندارد تنها یک لوله شکسته غیر بهداشتی که مدام آب شور از آن جاری است و قابل شرب نمی باشد. کنار دستشویی ها قرار دارد. تنها کمبود امکانات فیزیکی نیست که باعث رنج است بلکه فقر شدید مالی و خانواده های آسیب دیده نیز معضل جدی این مرکز آموزشی می باشد. بچه ها یا یتیم هستند و یا والدین آنها زندانی، اعدامی، فراری و یا نهایتاً مصرف کننده مواد مخدرند. این کودکان اغلب سوء تغذیه دارند. یکی از معلم ها می گفت هر روز شاهد ضعف و بی حالی بچه هاست و بیشتر با هزینه خودش برای آنها نان تهیه می کند. اما آیا این کافی است؟

از شما دوستان نیک اندیش تقاضا داریم هر کاری که از دستتان ساخته است برای فرزندان میهن دریغ نکنید. تصور نمی کنم ما و شما هرگز بتوانیم تصور کنیم کودکانمان در چنین شرایطی قرار بگیرند. ضمن اینکه قلباً خوشحال می شویم شرایطی فراهم شود که از نزدیک خودتان و وضعیت موجود در منطقه را بررسی بفرمایید. این یک دعوت رسمی از سوی دو سازمان غیر دولتی برای بازدید از مدارس حاشیه شهر زاهدان می باشد.

با امید ایجاد تغییرات مثبت.

فعالیت های شبکه یاری در سه ماهه دوم ۱۳۹۴

دبیر خانه شبکه یاری

الف- شرکت در جلسات:

- ۱- شرکت در جلسات وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در ارتباط با مطالب زیر:
 - * جلسات بررسی طرح کودکان بازمانده از تحصیل (سازمان های عضو شبکه و کلینیکها) - ۲ جلسه
 - * جلسات کمیته ارزشیابی طرح بالا- ۳ جلسه
- ۲- شرکت در جلسات شورای شهر تهران در ارتباط با طرح بانک اطلاعات کودکان کار - ۴ جلسه
- ۳- شرکت در جلسات مرجع ملی کنوانسیون حقوق کودک - ۳ جلسه
- ۴- شرکت در جلسات سازمانهای عضو شبکه
- ۵- شرکت در جلسه هماهنگی سازمان رفاه و خدمات شهری شهرداری تهران به مناسبت ۱۶ مهر روز جهانی کودک
- ۶- شرکت در جلسات هماهنگی کمیته اجرایی به مناسبت روز جهانی صلح و کودک
- ۷- شرکت در جلسه مؤسسه پیشتازان عدالت و حقوق ایرانیان

ب- برگزاری کارگاه های آموزشی برای سازمان های عضو شبکه:

- ۱- کارگاه مهارت های زندگی- ۲ روز
- ۲- کارگاه رشد و تحول کودکان برای مددکاران اجتماعی مرکز یاسر - ۲ روز
- ۳- کارگاه روشهای جذب منابع مالی
- ۴- کارگاه ایدز

پ- برگزاری مناسبت ها :

- ۱- برگزاری روز جهانی صلح:
 - * برگزاری نمایشگاه نقاشی کودکان با عنوان "دستان کودکی ، نقشی برای صلح "با همکاری موزه صلح و فرهنگسرای پارک شهر
 - * برگزاری نشست خبری با موضوع " صلح و کودکان کار و مهاجر "

ت- برگزاری جلسات :

- ۱- جلسات ماهانه شبکه یاری کودکان کار
- ۲- جلسات هیأت مدیره شبکه یاری
- ۳- جلسه با آقای ایزدینیا در مورد استفاده از نقاشی های کودکان کار در طرح باغچه
- ۴- جلسه با آقای بخارایی، جامعه شناس در ارتباط با شبکه و شبکه سازی

ث- فعالیت های اجرایی:

- ۱- برنامه ریزی برای تهیه کتابهای درسی و نوشت افزار کودکان کار مشغول به تحصیل در سازمان های عضو شبکه یاری، گرفتن آمار از سازمانها و توزیع کتابها
- ۲- اطلاع به اعضای شبکه در زمینه های زیر :
 - طرح کودکان بازمانده از تحصیل
 - تهیه و توزیع کتاب های درسی
 - طرح فرمان و شیوه نامه ثبت نام کودکان مهاجر

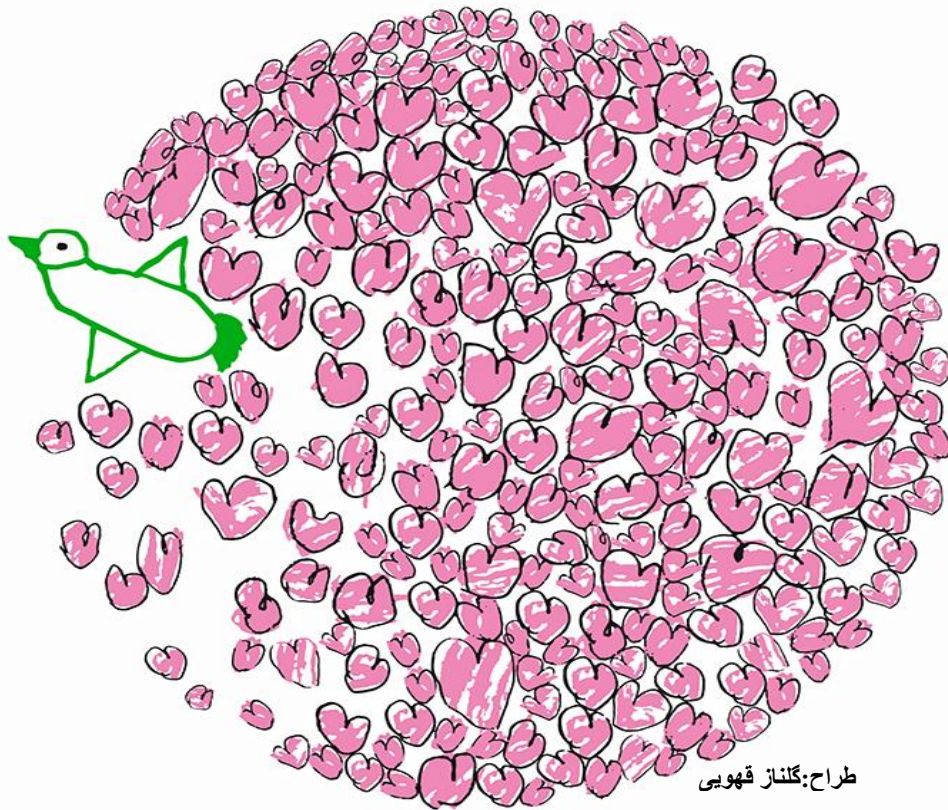
ج- طرح ها و پژوهشها:

- ۱- ارائه پژوهش شاخص های سازمانهای غیردولتی مرحله چهارم طرح
- ۲- تدوین و ارائه طرح های زیر برای برگزاری کارگاهها به ستاد سمن ها :
 - * کارگاه کار داوطلبانه
 - * کارگاه شیوه های فرزند پروری
 - * کارگاه انواع اختلالات یادگیری
 - * شیوه های تقویت انگیزه های یادگیری در کودکان کار

لیست اعضای شبکه یار

به ترتیب حروف الفبا

انجمن پژوهشهای آموزشی پویا
انجمن حامیان کودکان کار و خیابان
انجمن حمایت از حقوق کودکان
انجمن حمایت از زنان و کودکان پناهنده(حامی)
انجمن حمایت از کودکان امید ایرانیان
انجمن حمایت از کودکان کار
انجمن دوستداران کودک پویش
انجمن شکوفایی استعدادهای کودکان(شکופا)
انجمن یاری کودکان در معرض خطر
بنیاد همدلان کودک
جمعیت دانشجویی امام علی(ع)
جمعیت دفاع از کودکان کار
خانه فرهنگ محمودآباد
خانه کودک بهنام
خانه کودکان مهرنگ مهرگان(مروذشت)
کانون توسعه فرهنگی کودکان
کانون حمایتی کودکان کار(کوشا)
گروه فرهنگی اجتماعی کیانا
مؤسسه اجتماعی کنشگران فرزانه(زاهدان)
مؤسسه ارتقاء کیفیت زندگی ایرانیان(ایلیا)
مؤسسه اقدام پژوهان جامعه بهتر
مؤسسه تاک سرزمین من
مؤسسه توانمند سازی آوای ماندگار دروازه غار
مؤسسه توانمندسازی زنان و کودکان مهر و ماه
مؤسسه توسعه فرهنگی اجتماعی ره آورد مادر گیل
مؤسسه حمایتی خانه مهر کودکان
مؤسسه خیریه خادمین کتیج(ایران شهر)
مؤسسه رویش نهال جوان

صلح و کودکی Peace & Childhood

از روز جهانی صلح تا روز جهانی کودک
شبکه یاری کودکان کار و خیابان برگزار می کند:

دستان کودکی، نقشی برای صلح

مکان: موزه صلح، میدان صلح (پلاک شهر)

زمان: ۱۱ صبح، ۲۹ شهریور

نشست خبری بزرگی تاثیرات صلح بر زندگی کودکان کار و مهاجر

مکان: پاسداران، دشتستان ۸ (کامروا)، کوچه یاقوت، پلاک ۸، مرکز خدمات اجتماعی منطقه ۲

زمان: ۱۰ صبح الی ۱ بعد از ظهر، ۳۱ شهریور ۱۳۹۲

www.koodakekar.ir

info@koodakekar.ir

021 - 22892399

انجمن پژوهش های آموزشی پویا / انجمن حامیان کودکان کار و خیابان / انجمن حمایت از حقوق کودک / انجمن حمایت از کودکان امید ایرانیان / انجمن حمایت از کودکان کار / انجمن دوستداران کودک پوشش / انجمن شکوفایی استعداد های کودکان (اشکولافا) / انجمن یاری کودکان در معرض خطر / بنیاد همدلان کودک و نوجوان / جمعیت دانشجویی امام علی (ع) / جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان / خانه کودک مهرنگ مهرگان (مروندشت) / خانه کودک بهنام / کانون توسعه فرهنگی کودکان / گروه فرهنگی اجتماعی کیانا / کانون حمایتی کودکان کار (کوشا) / موسسه اجتماعی کنشگران فرزانه (راهدان) / موسسه ارتقای کیفیت زندگی ایرانیان (ایلیا) / موسسه اقدام پژوهان جامعه بهتر / موسسه تاک سرزمین من / موسسه توانمند سازی آوای ماندگار دروازه غار / موسسه توانمند سازی زنان و کودکان مهر و ماه / موسسه توسعه فرهنگی اجتماعی ره آورد مادر گیل / موسسه حمایتی خانه مهر کودکان / موسسه خیریه خادمین کبج (ایران شهر) / موسسه رویش نهال جوان / موسسه غیر انتفاعی بنای کودکان کار (فروین) /

کد پستی ۱۹۴۷۸۴۶۸۵۱

وبسایت koodakekar.ir

ایمیل info@koodakekar.ir